Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 39 24 SEPT. 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ik heb een verrassing voor jullie deze week,... en wát voor een! Jullie hebben natuurlijk al gemerkt dat de zomer zo langzamerhand wel voorbij is, dat het kouder gaat worden, dat het vroeger donker is en dat de avonden dus steeds langer gaan worden.
Nu weten jullie waarschijnlijk echt wel hoe je die lange avonden moet doorbrengen. In de eerste plaats komt je huiswerk; pas als je dat afhebt, kun je iets anders gaan doen.... lezen, postzegels of sigarenbandjes sorteren en inplakken, je kunt gaan tekenen, je kunt gaan knutselen....
Over dit laatste heb ik 'ns zitten nadenken. Ik weet dat een heleboel jongens het leuk vinden ,wat in elkaar te zetten en ook meisjes vinden het fijn iets met hun handen te maken. Voor al deze knutselaars begint deze week een serie pagina's in ons Vrolijk Weekblad, (pag. 12 en 13) waarop ieder kind wel iets kan vinden, wat hij nu 'ns graag zou maken.
Voor de jongens komt er 'n bouwtekening van een heel vliegveld met vliegmachines, een laagdekker, een hoogdekker, een tweedekker, een straalvliegtuig, een hellkopter, er komen allerlei kunstjes en proeven, teveel om hier op te noemen. Voor de meisjes komen er borduurwerkjes en wordt jullie verteld hoe je op een eenvoudige wijze een leuk sieradenkistje kunt maken, hoe je voor je moeder een zakje kunt maken, waarin ze de wasknijpers kan stoppen en dat ze aan de waslijn kan ophangen, zodat ze het altijd bij de hand heeft.
Zo zie je, voor ieder is er wel iets te vinden. Ik hoop dat jullie met al die knutselwerkjes, kunstjes, proefjes en wat er verder nog op die pagina's gaat komen, een heleboel lange winteravonden leuk zult kunnen doorbrengen!

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fotocassette winkelwaarde ƒ 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 32.

1e prijs: A. de Vos, **Halfweg.**
2e prijs: M. Wichers, **Helmond.**
3e t/m 12e prijs: R. Nadorp, **Den Haag;** J. Stotijn, **Rotterdam;** Ria de Kok, **Loosduinen;** M. C. Vanderijken, **Tienen (België);** A. Kleian, **Vught;** B. v. d. Berg, **Maasland;** B. Pol, **Harlingen;** J. Offers, **Westerlee;** P. Gieskens, **Zeist;** A. v. d. Plaats, **Meppel.**
13e t/m 22e prijs: D. Roevens, **Kalmthout (België);** E. Belgaards, **Lage Vuursche;** H. Mulder, **Wormer;** Jan Vink, **Woudrichem;** Frits v. Buuren, **Almelo;** T. Brinckmann, **Schiedam;** J. Elbers, **Deurne (België);** J. Wester, **Amsterdam;** M. Vermeulen, **Deventer;** J. v. Lunternmaartensdijk, **IJmuiden.**

De oplossing van prijsvraag no. 37 luidt: **NAMEN-GOUDA.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 39

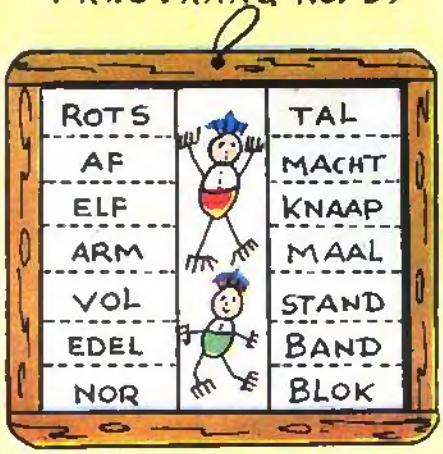

Bij ieder woord uit het tweede rijtje hoort een woord uit het eerste rijtje. Heb je alle bij elkaar passende woorden gevonden, dan zul je merken dat de beginletters van boven naar beneden gelezen — als je de volgorde van het tweede rijtje niet hebt veranderd — de naam vormen van een denkbeeldige lijn rondom de aarde. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 29 september, als je in Nederland woont aan:
Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam, en, als je in België woont, aan:
Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19.
Duidelijk je naam en adres op de kaart vermelden en in de linkerbovenhoek zetten: „Oplossing 39".
Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik zal maar 'ns gauw een paar brieven van jullie gaan beantwoorden! Jullie weten allemaal mijn adres toch nog wel, hè? Het is: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. De jongens en meisjes die in België wonen, moeten schrijven naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs maar weer!

NETTY VAN MEGEN, SLUISKIL. Wat een grappig tekeningetje heb je mij gestuurd, Netty! Ik vind het echt knap van je, dat je dat zomaar uit je hoofd hebt gedaan. Aan de gezichten van Knor en Wolfje te zien, zou je zeggen dat ze al heel wat gevangen hebben, hè? Ze kijken zo vrolijk!

GERRIT KUIKEN, HEEMSTEDE. Heb je een fijne vakantie gehad, Gerrit? Ik geloof het vast wel.... in je laatste brief schreef je me zo enthousiast over de plannen, die je al had gemaakt, dat ik zo wel met je had mee gewild!

GLADYS V. D. MEYDE, OOSTERBEEK. Ik vond het helemaal niet leuk van je dat je me zo'n boze brief geschreven hebt, Gladys! Ik heb meer dan eens verteld dat het een hele tijd kan duren voor je in onze Brievenbus komt, omdat er nu eenmaal een heleboel jongens en meisjes om vragen en omdat ik er per week hoogstens zes hier kan beantwoorden. 't Viel me wel een beetje van je tegen, hoor!

Wij menen goed te doen abonnees, die gewend zijn het abonnementsgeld per kwartaal te betalen er op attent te maken, dat binnenkort de kwitanties voor het laatste kwartaal van 1960 zullen worden aangeboden.

Daar dit laatste kwartaal 14 kalenderweken telt en U derhalve 14 afleveringen zult ontvangen, zal ook de laatste kwartaal-kwitantie van 1960 betrekking hebben op 14 afleveringen en bijgevolg ƒ 3,50 bedragen.

WALT DISNEY'S

OOM DAGOBERT

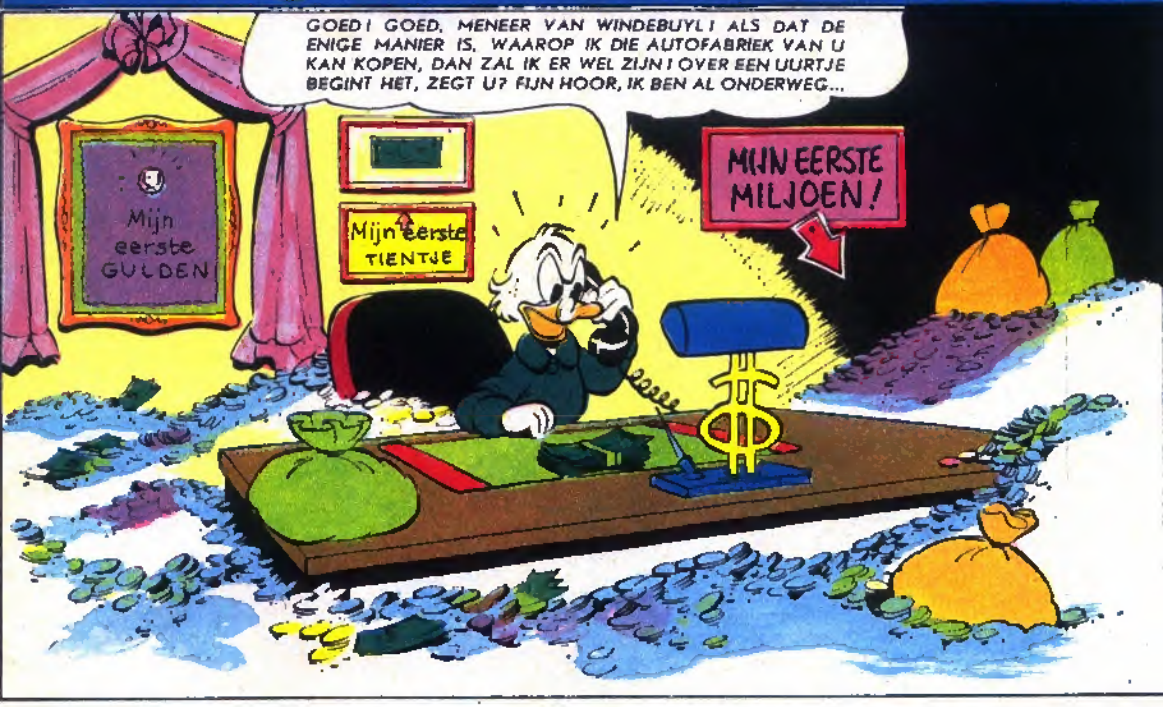

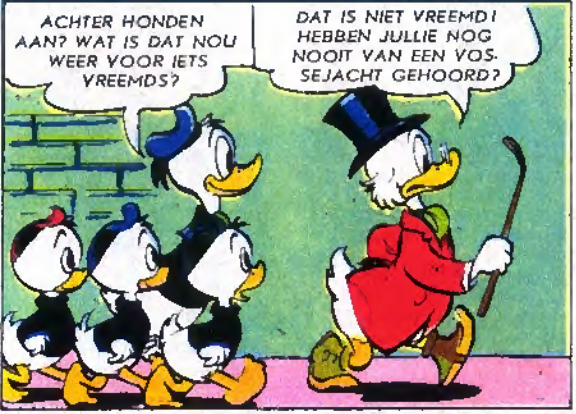
ACHTER HONDEN AAN? WAT IS DAT NOU WEER VOOR IETS VREEMDS?
DAT IS NIET VREEMD! HEBBEN JULLIE NOG NOOIT VAN EEN VOSSEJACHT GEHOORD?

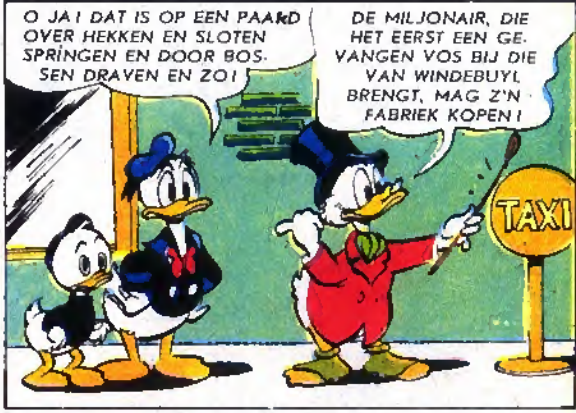
O JA! DAT IS OP EEN PAARD OVER HEKKEN EN SLOTEN SPRINGEN EN DOOR BOSSEN DRAVEN EN ZO!
DE MILJONAIR, DIE HET EERST EEN GEVANGEN VOS BIJ DIE VAN WINDEBUYL BRENGT, MAG Z'N FABRIEK KOPEN!
TAXI

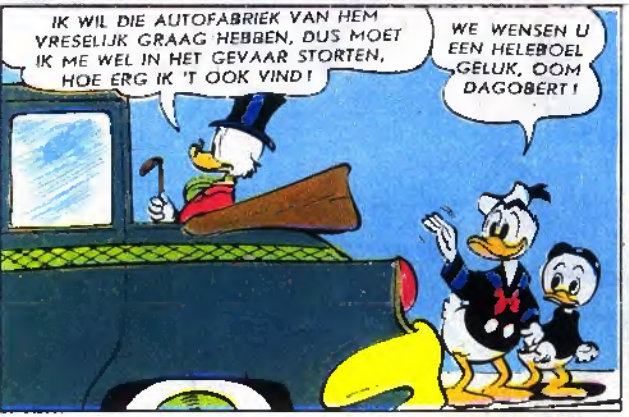
IK WIL DIE AUTOFABRIEK VAN HEM VRESELIJK GRAAG HEBBEN, DUS MOET IK ME WEL IN HET GEVAAR STORTEN, HOE ERG IK 'T OOK VIND!
WE WENSEN U EEN HELEBOEL GELUK, OOM DAGOBERT!

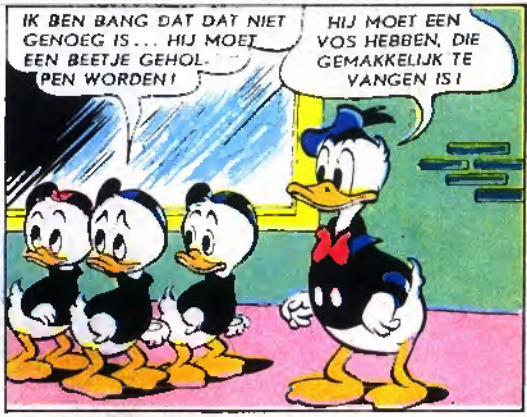
IK BEN BANG DAT DAT NIET GENOEG IS... HIJ MOET EEN BEETJE GEHOLPEN WORDEN!
HIJ MOET EEN VOS HEBBEN, DIE GEMAKKELIJK TE VANGEN IS!

STEL JE VOOR DAT ER IETS MET HEM GEBEURT! HET IS EEN GEVAARLIJKE SPORT, VOORAL VOOR IEMAND, DIE HET NOG NOOIT GEDAAN HEEFT...

GOEIE MORGEN, MENEER! HEEFT U MISSCHIEN EEN TAM VOSJE TE HUUR VOOR ONS?
VOSSENFARM
HET MOET ER EEN ZIJN DIE IEDEREEN ZOMAAR OP KAN PAKKEN ALSOF HET EEN HONDJE WAS!

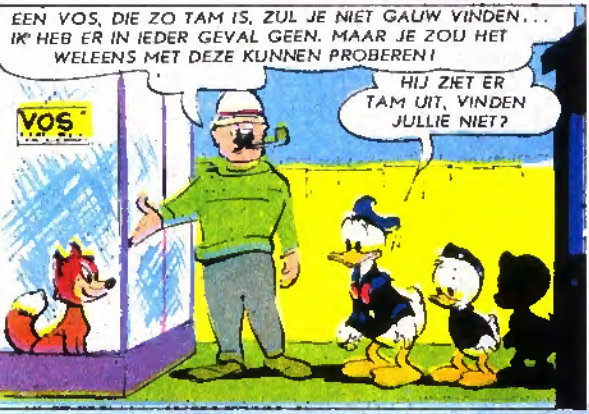
EEN VOS, DIE ZO TAM IS, ZUL JE NIET GAUW VINDEN... IK HEB ER IN IEDER GEVAL GEEN. MAAR JE ZOU HET WELEENS MET DEZE KUNNEN PROBEREN!
VOS
HIJ ZIET ER TAM UIT, VINDEN JULLIE NIET?

ZWALUW HEET HIJ, ALS JE Z'N NAAM ROEPT, KOMT HIJ METEEN NAAR JE TOE.
FIJN! DAN NEMEN WE DIE. MAAR... EH... WAAROM HEET HIJ EIGENLIJK ZWALUW?

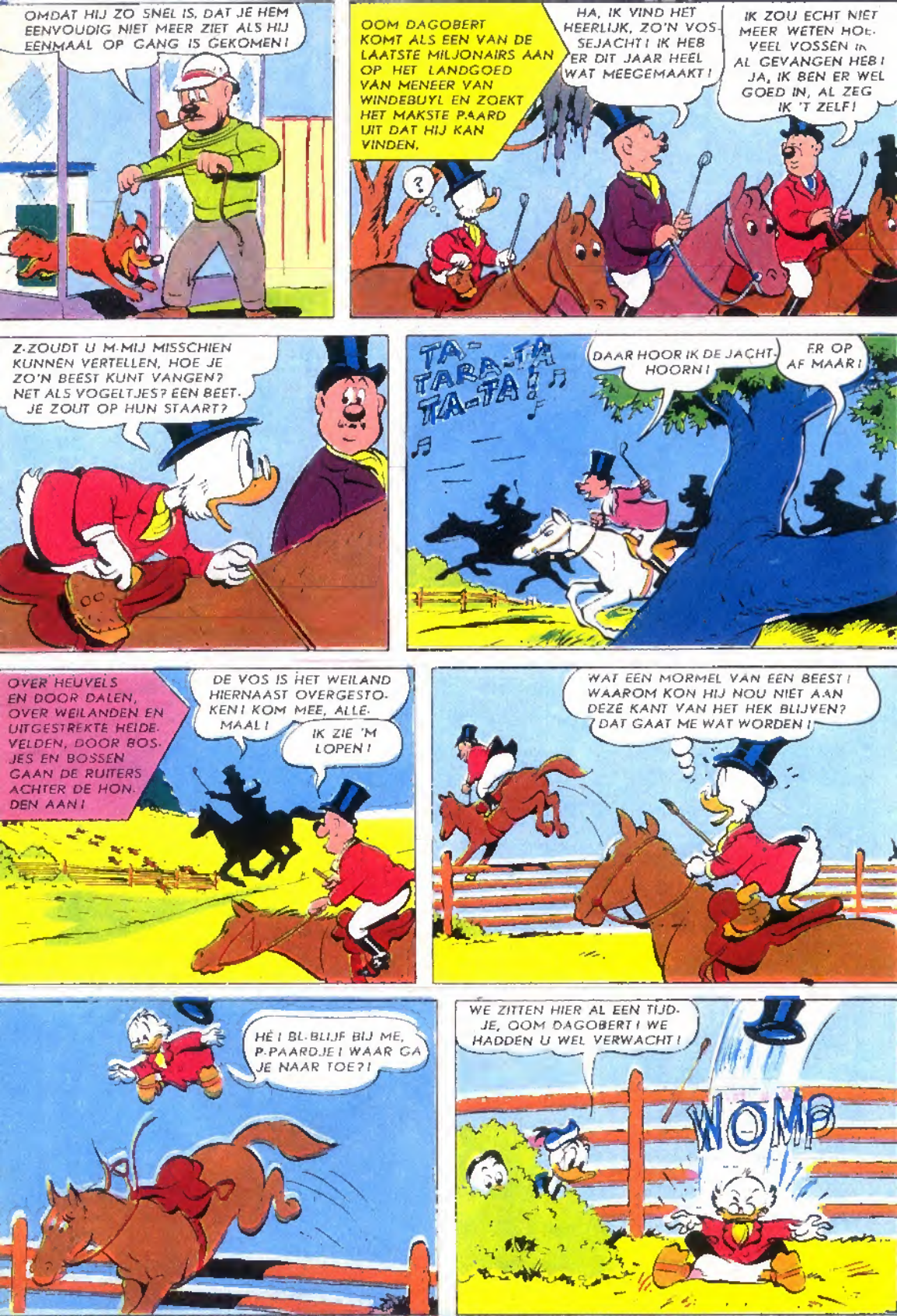
OMDAT HIJ ZO SNEL IS, DAT JE HEM EENVOUDIG NIET MEER ZIET ALS HIJ EENMAAL OP GANG IS GEKOMEN!
OOM DAGOBERT KOMT ALS EEN VAN DE LAATSTE MILJONAIRS AAN OP HET LANDGOED VAN MENEER VAN WINDEBUYL EN ZOEKT HET MAKSTE P.AARD UIT DAT HIJ KAN VINDEN.
HA, IK VIND HET HEERLIJK, ZO'N VOSSEJACHT! IK HEB ER DIT JAAR HEEL WAT MEEGEMAAKT!
IK ZOU ECHT NIET MEER WETEN HOEVEEL VOSSEN IK AL GEVANGEN HEB! JA, IK BEN ER WEL GOED IN, AL ZEG IK 'T ZELF!
?
Z-ZOUDT U M-MIJ MISSCHIEN KUNNEN VERTELLEN, HOE JE ZO'N BEEST KUNT VANGEN? NET ALS VOGELTJES? EEN BEET. JE ZOUT OP HUN STAART?
TA-TARA-TA TA-TA!
DAAR HOOR IK DE JACHTHOORN!
ER OP AF MAAR!
OVER HEUVELS EN DOOR DALEN, OVER WEILANDEN EN UITGESTREKTE HEIDEVELDEN, DOOR BOSJES EN BOSSEN GAAN DE RUITERS ACHTER DE HONDEN AAN!
DE VOS IS HET WEILAND HIERNAAST OVERGESTOKEN! KOM MEE, ALLEMAAL!
IK ZIE 'M LOPEN!
WAT EEN MORMEL VAN EEN BEEST! WAAROM KON HIJ NOU NIET AAN DEZE KANT VAN HET HEK BLIJVEN? DAT GAAT ME WAT WORDEN!
HÉ! BL-BLIJF BIJ ME, P-PAARDJE! WAAR GA JE NAAR TOE?!
WE ZITTEN HIER AL EEN TIJDJE, OOM DAGOBERT! WE HADDEN U WEL VERWACHT!
WOMP

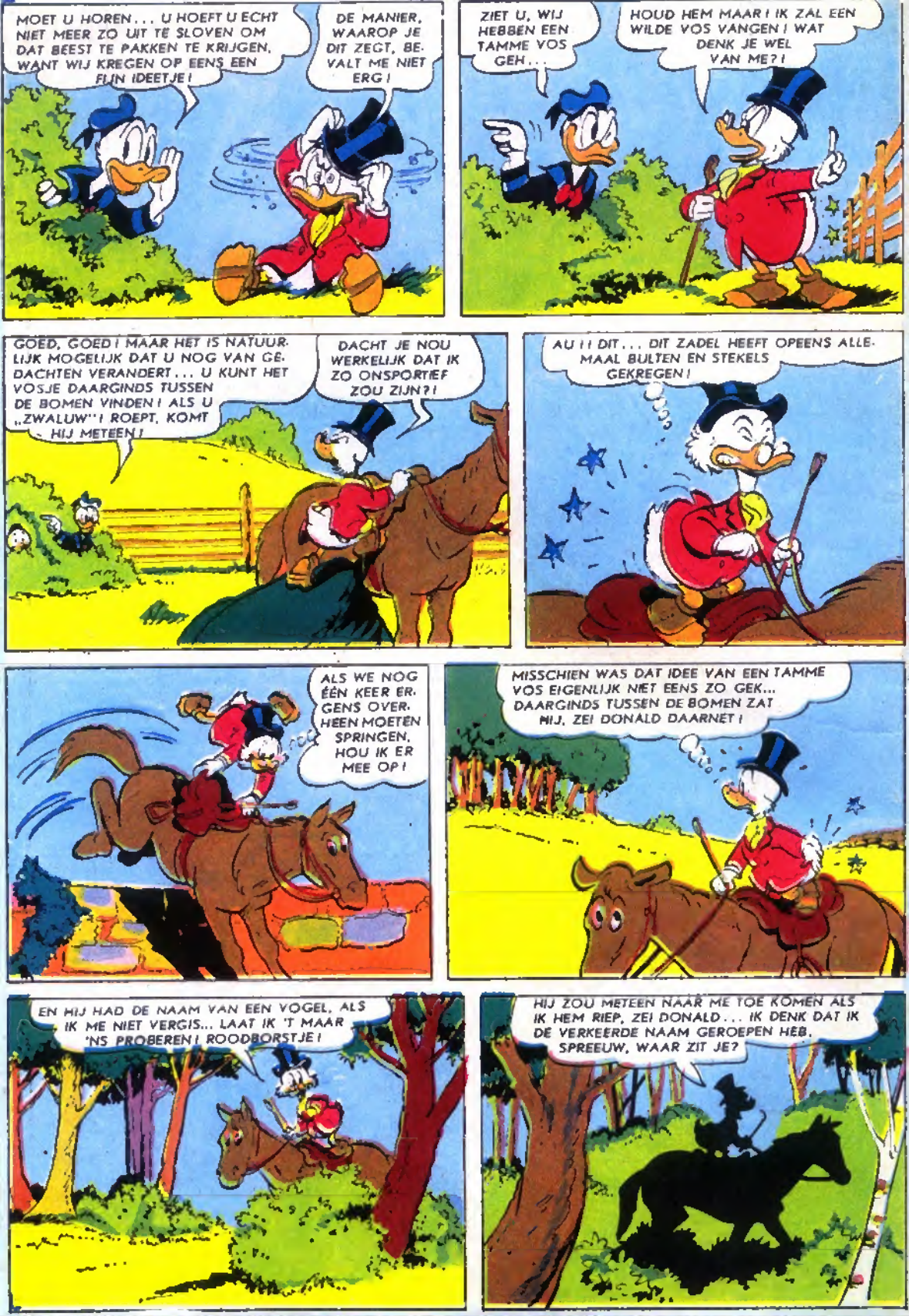
MOET U HOREN... U HOEFT U ECHT NIET MEER ZO UIT TE SLOVEN OM DAT BEEST TE PAKKEN TE KRIJGEN, WANT WIJ KREGEN OP EENS EEN FIJN IDEETJE!
DE MANIER, WAAROP JE DIT ZEGT, BEVALT ME NIET ERG!
ZIET U, WIJ HEBBEN EEN TAMME VOS GEH...
HOUD HEM MAAR! IK ZAL EEN WILDE VOS VANGEN! WAT DENK JE WEL VAN ME?!
GOED, GOED! MAAR HET IS NATUURLIJK MOGELIJK DAT U NOG VAN GEDACHTEN VERANDERT... U KUNT HET VOSJE DAARGINDS TUSSEN DE BOMEN VINDEN! ALS U „ZWALUW"! ROEPT, KOMT HIJ METEEN!
DACHT JE NOU WERKELIJK DAT IK ZO ONSPORTIEF ZOU ZIJN?!
AU!! DIT... DIT ZADEL HEEFT OPEENS ALLEMAAL BULTEN EN STEKELS GEKREGEN!
ALS WE NOG ÉÉN KEER ERGENS OVERHEEN MOETEN SPRINGEN, HOU IK ER MEE OP!
MISSCHIEN WAS DAT IDEE VAN EEN TAMME VOS EIGENLIJK NIET EENS ZO GEK... DAARGINDS TUSSEN DE BOMEN ZAT HIJ, ZEI DONALD DAARNET!
EN HIJ HAD DE NAAM VAN EEN VOGEL, ALS IK ME NIET VERGIS... LAAT IK 'T MAAR 'NS PROBEREN! ROODBORSTJE!
HIJ ZOU METEEN NAAR ME TOE KOMEN ALS IK HEM RIEP, ZEI DONALD... IK DENK DAT IK DE VERKEERDE NAAM GEROEPEN HEB. SPREEUW, WAAR ZIT JE?

TORENKRAAI! ROODSNAVELIGE KAKATOE! GEELVLEUGELTJE! EKSTER! KOM 'NS TE VOORSCHIJN! IJSVOGELTJE! KERK-UIL!

GRUTJES! DAAR ZIT HIJ! DAAR ZIT HIJ!! NU HEB IK HEM ZO.

KOM JIJ MAAR 'NS BIJ JE OOMPJE DAGOBERT, DISTELVINKJE! IK BEN TOCH JE VRIENDJE, DAT WEET JE BEST! KOM DAN TOCH PUTTERTJE!

IK VIND DAT JE WEL EEN BOEL DRUKTE MAAKT OM DIE NAAM VAN JE, JIJ HAGEDIS IN EEN BONTJAS! VOORUIT, KOM HIER! VLUG EEN BEETJE, ANDERS HAAL IK HET NIET MEER!

IK KAN ME VERGISSEN. MAAR HET ZIET ER NAAR UIT DAT OOM DAGOBERT DE NAAM VAN ZWALUW VERGETEN IS...

ZWARTKRAAG! KOKMEEUW! MUS! PIEREWIET! (PUF! PUF!) KANARIE! KOLIBRI! REIGER! OOIE-VAAR! (PUF!) PUF!)

NU WEET IK ECHT GEEN VOGELNAAM MEER. MAAR MISSCHIEN KAN IK DICHT GENOEG BIJ HEM KOMEN OM HEM ZO TE GRIJPEN, JE WEET NOOIT!

IK ZAL NET DOEN ALSOF IK HIER IN HET GRAS HEEL LEKKERE KRUI-MELTJES VIND...
SJONGE! IEMAND HEEFT APPEL-TAARTKRUIMELTJES GEMORST! EN WAT VOOR APPELTAARTKRUIMEL-TJES! MMMM, WAT IS DAT HEERLIJK!
?

EN HIER LIGGEN VERRUKKELIJKE KRUIMELTJES VAN EEN GEROOSTERDE FAZANT! SJONGEJONGEJONGE!
EN NOU HEB IK JE, MORMELTJE!
WEG IS-IE! HOE IS HET MOGELIJK IK WAS TOCH VLUG... MAAR DAT BEEST IS NOG SNELLER DAN EEN... EEN ZWALUW!
NU LAAT HIJ ME NATUURLIJK HELEMAAL NIET MEER IN Z'N BUURT KOMEN. IK ZAL ER IETS ANDERS OP MOETEN ZIEN TE VINDEN... MAAR WAT?!
IK GA HEM NAAR MIJ LATEN KOMEN! IK ZAL NET DOEN OF IK BEWUSTELOOS BEN EN AFWACHTEN WAT HIJ DOET.
PLOP
HIJ IS NIEUWSGIERIG! IK HOOR HEM DOOR HET GRAS HIER NAAR TOE SLUIPEN! NU STIL, HÉEL STIL BLIJVEN LIGGEN!
IK ZAL PROBEREN M'N ADEM EEN TIJD JE IN TE HOUDEN... HIJ ZOU ER VAN KUNNEN SCHRIKKEN EN DAN ZIE IK HEM NIET MEER TERUG!

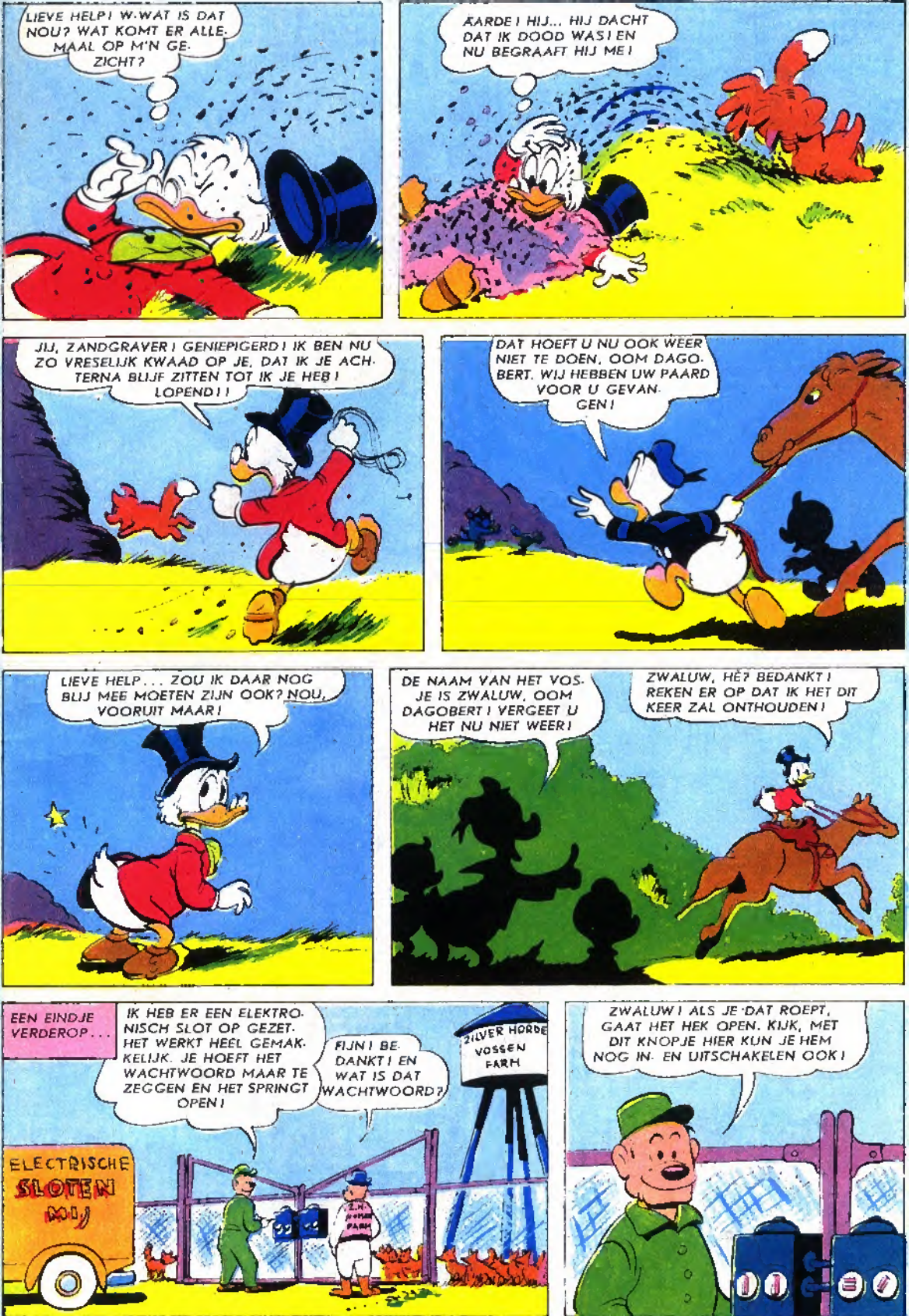
LIEVE HELP! W-WAT IS DAT NOU? WAT KOMT ER ALLE-MAAL OP M'N GE-ZICHT?
AARDE! HIJ... HIJ DACHT DAT IK DOOD WAS! EN NU BEGRAAFT HIJ ME!
JIJ, ZANDGRAVER! GENIEPIGERD! IK BEN NU ZO VRESELIJK KWAAD OP JE, DAT IK JE ACH-TERNA BLIJF ZITTEN TOT IK JE HEB! LOPEND!!
DAT HOEFT U NU OOK WEER NIET TE DOEN, OOM DAGO-BERT. WIJ HEBBEN UW PAARD VOOR U GEVAN-GEN!
LIEVE HELP... ZOU IK DAAR NOG BLIJ MEE MOETEN ZIJN OOK? NOU, VOORUIT MAAR!
DE NAAM VAN HET VOS-JE IS ZWALUW, OOM DAGOBERT! VERGEET U HET NU NIET WEER!
ZWALUW, HÈ? BEDANKT! REKEN ER OP DAT IK HET DIT KEER ZAL ONTHOUDEN!
EEN EINDJE VERDEROP...
IK HEB ER EEN ELEKTRO-NISCH SLOT OP GEZET. HET WERKT HEEL GEMAK-KELIJK. JE HOEFT HET WACHTWOORD MAAR TE ZEGGEN EN HET SPRINGT OPEN!
FIJN! BE-DANKT! EN WAT IS DAT WACHTWOORD?
ZILVER HORDE VOSSEN FARM
ELECTRISCHE SLOTEN MIJ
ZWALUW! ALS JE DAT ROEPT, GAAT HET HEK OPEN. KIJK, MET DIT KNOPJE HIER KUN JE HEM NOG IN- EN UITSCHAKELEN OOK!

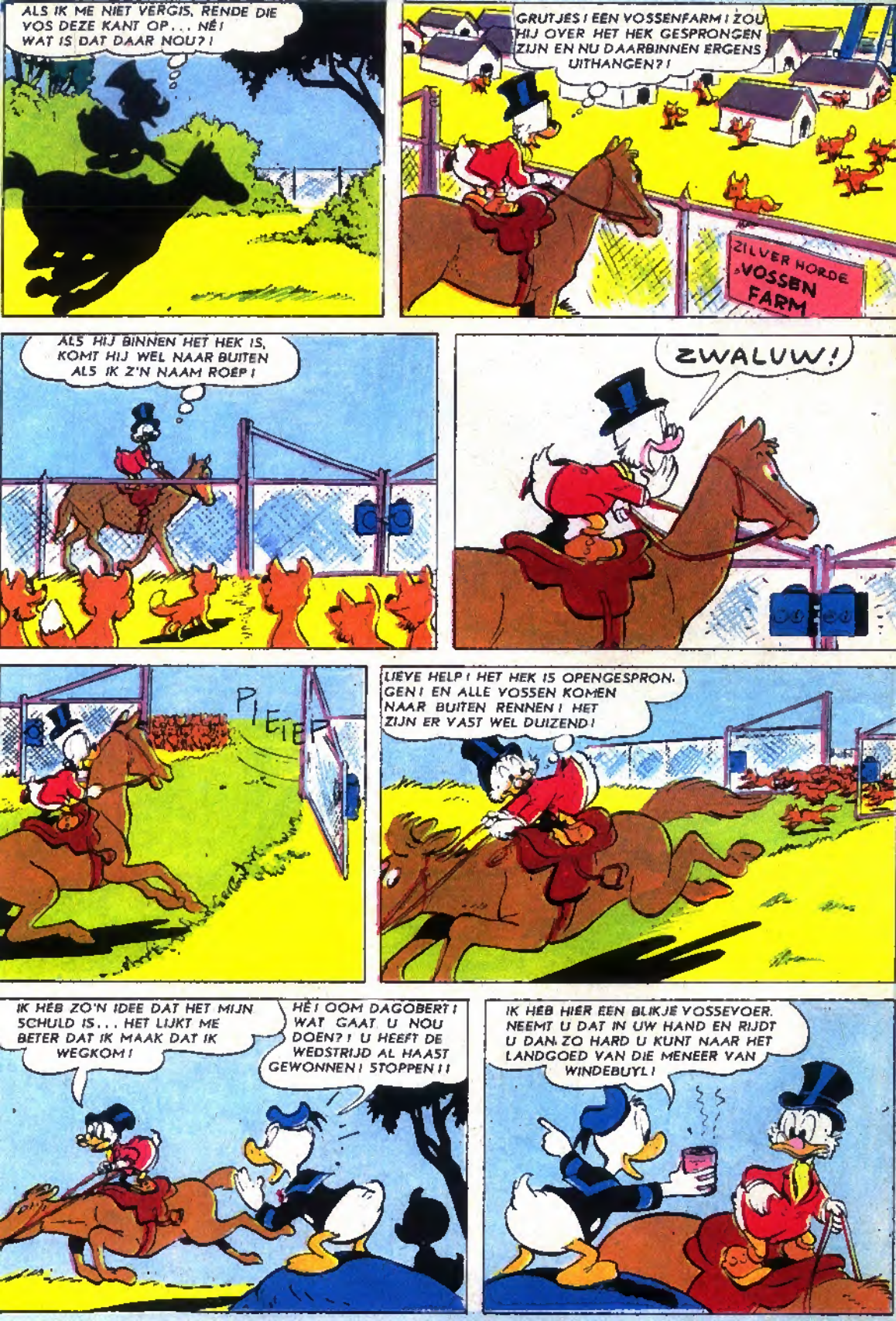
ALS IK ME NIET VERGIS, RENDE DIE VOS DEZE KANT OP... NÉ! WAT IS DAAR NOU?!
GRUTJES! EEN VOSSENFARM! ZOU HIJ OVER HET HEK GESPRONGEN ZIJN EN NU DAARBINNEN ERGENS UITHANGEN?!
ZILVER HORDE „VOSSEN FARM
ALS HIJ BINNEN HET HEK IS, KOMT HIJ WEL NAAR BUITEN ALS IK Z'N NAAM ROEP!
ZWALUW!
PIEP
LIEVE HELP! HET HEK IS OPENGESPRONGEN! EN ALLE VOSSEN KOMEN NAAR BUITEN RENNEN! HET ZIJN ER VAST WEL DUIZEND!
IK HEB ZO'N IDEE DAT HET MIJN SCHULD IS... HET LIJKT ME BETER DAT IK MAAK DAT IK WEGKOM!
HÉ! OOM DAGOBERT! WAT GAAT U NOU DOEN?! U HEEFT DE WEDSTRIJD AL HAAST GEWONNEN! STOPPEN!!
IK HEB HIER EEN BLIKJE VOSSEVOER. NEEMT U DAT IN UW HAND EN RIJDT U DAN ZO HARD U KUNT NAAR HET LANDGOED VAN DIE MENEER VAN WINDEBUYL!

IK MOET TOEGEVEN, DAT DIT NIET BEPAALD ERG SPORTIEF IS, MAAR IK HEB NU GEEN TIJD OM SPORTIEF TE ZIJN! IK MOET OPSCHIETEN!
TIEN MINUTEN DAARNA KOMEN DE EERSTE ERVAREN VOSSEJAGERS TERUG UIT HET VELD EN RIJDEN IN VOLLE GALOP NAAR HET LAND. GOED!
IK WEET ZEKER DAT IK HET ÉÉRST EEN VOS HAD!
DAT IS MOGELIJK... MAAR IK HEB EEN SNELLER PAARD, ZODAT IK HET TOCH VAN JE GA WINNEN!
DAT DACHT JE! IK HEB OOK EEN VOS GEVANGEN EN IK HEB BOVENDIEN HET SNELSTE PAARD DAT VAN WINDEBUYL OP STAL HAD STAAN!
NEK AAN NEK DAVEREN DE DRIE VOSSEJAGERS OP HET LANDGOED AF... DAN WEER LIGT DE EEN WAT VOOR, DAN WEER EEN ANDER... WIE ZAL HET WINNEN?
IK HEB GEWONNEN!
IK HEB GEWONNEN!
NEE HOOR! IK!!
STOP! DOET U MAAR KALM AAN! MENEER VAN WINDEBUYL ZEGT DAT U ZICH NIET VOOR NIETS HOEFT TE HAASTEN.
ER IS NAMELIJK EEN KLEINIGHEID OVER HET HOOFD GEZIEN... MENEER VAN WINDEBUYL HEEFT VERGETEN TE ZEGGEN DAT ER WILDE VOSSEN GEVANGEN MOESTEN WORDEN...
...EN GEEN TAMME! EN OMDAT HIJ DAT VERGETEN IS, HEEFT MENEER DAGOBERT DUCK DEZE VOSSEJACHT GEWONNEN EN...
...MAG HIJ DE AUTOFABRIEK VAN MENEER VAN WINDEBUYL KOPEN. HIJ KWAM NAMELIJK TIEN MINUTEN GELEDEN MET TWAALFHONDERD EN ZES VOSSEN BINNEN!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

HANDIGE MAP VOOR EEN KNIPSELVERZAMELING

Een verzameling knipsels uit kranten of tijdschriften, die te omvangrijk wordt om in schriften of plakboeken geplakt te worden, kunnen we keurig onderbrengen in grote manilla kantoorenveloppen, die je als een dik boek samenvoegt, met een etiket op elke afdeling, waarop de inhoud wordt vermeld.

Aan de onderzijde hechten we de enveloppen één voor één aan elkaar met korte stukken linnen band. Zien we de delen liggend, dan bevestigen we de eerste en de tweede enveloppe op twee plaatsen met stukken band van 4½ cm lengte, waarvan 2 cm aan de onderkant van de eerste enveloppe komt, een ½ cm onbeplakt blijft tussen beide enveloppen en de overige 2 cm op de bovenkant van de tweede enveloppe wordt bevestigd. De ½ cm speling tussen de beide delen is nodig voor de opvulling, die door het inbrengen van de knipsels ontstaat. Op deze manier blijft ons boek altijd mooi vlak. Na op deze wijze de twee enveloppen te hebben verbonden, doen wij precies hetzelfde met enveloppe 2 en 3, door de band tegen de onderzijde van 2 en tegen de bovenzijde van 3 te plakken; ook nu natuurlijk weer een ½ cm ruimte laten voor de vulling. Op de rugzijde gezien, verspringen de banden die de opeenvolgende enveloppen verbinden, zigzagswijze ten opzichte van elkaar. Is het boek dik genoeg, dan maken we op dezelfde manier ook een kartonnen voor- en achterplaat aan het stapeltje vast. Die band kan op velerlei manieren worden versierd en van een titel worden voorzien. Deze bindwijze is bijzonder handig, want op elk punt kunnen wij ons album plat openleggen, terwijl elke afzonderlijke enveloppe een opvulling kan herbergen van niet minder dan een halve cm dikte! Zo, en als je de map klaar hebt, dan moet je hem natuurlijk ook gaan gebruiken. Laat voortaan niet meer overal knipsels e.d. rondslingeren. De map is er voor, dat je je spulletjes keurig netjes kunt opbergen.

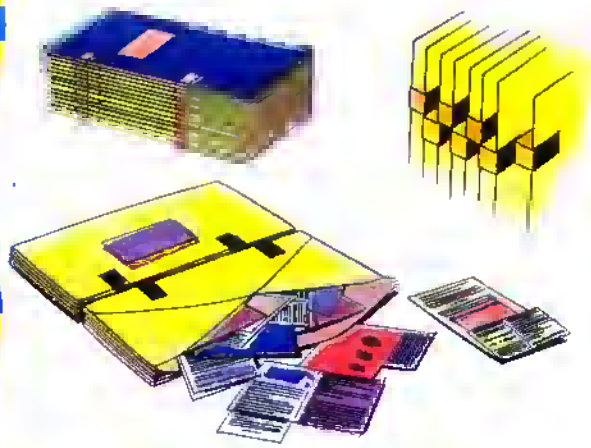

HET GEHEIMZINNIGE RAD

Het klinkt misschien ongeloofwaardig, maar dit wiel begint uit zichzelf te draaien, als wij het op één punt van zijn omtrek verhitten.

Van een recht stuk ijzerdraad buigen wij, rond een emmer of bord, een zuivere cirkel. De einden van de draad binden wij aan elkaar met dun draad; deze verbinding moet je zo licht mogelijk houden!

De spil van het wiel is een grote platte kurk, waaruit, in krulsvorm, vier even lange einden draad steken, die aan het eind haakvormig zijn omgebogen. De vier armen buigen wij iets naar beneden om een beter evenwicht te verkrijgen. In de haakjes leggen wij de ring. Het geheel moet draaien om een naald, die rust op een klosje hardhout, dat in de hals van een met water gevulde fles steekt: een echt balanceer-kunstje. Een kleine spiritusvlam (er mag geen roet worden gevormd) plaatsen wij nu op een verhoging, recht onder het draadwiel. Op gelijke hoogte van het wiel verbergen wij in een doosje een hoefijzermagneet, waarvan één der polen naar het midden van het wiel wordt gericht, in een lijn die door de vlam loopt. Steken we de brander aan, dan wordt het ijzerdraad dat het dichtst bij de magneet is, heet, maar deze trekt het onverwarmde deel van het wiel meer aan, zodat dit er naartoe getrokken wordt; hierdoor komt het wiel in beweging en gaat door met draaien zolang de vlam blijft branden. Draaien we de doos met de magneet even, dan komt het wiel tot stilstand.

De magneet blijft natuurlijk het grote geheim van onze proef!

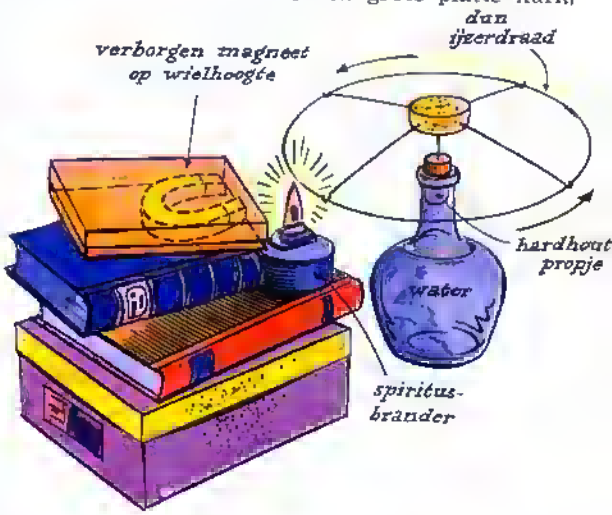

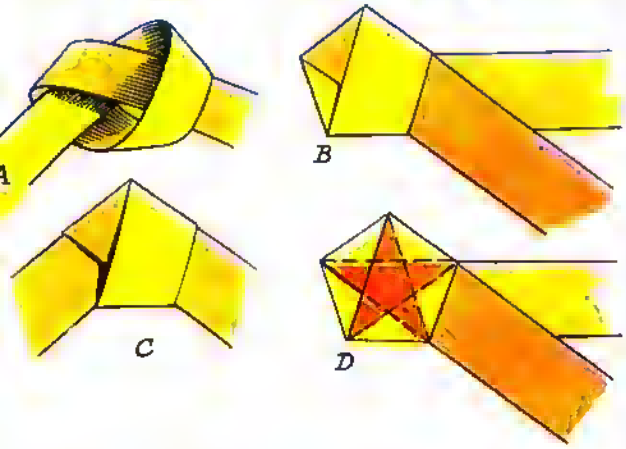

EEN ZUIVERE VIJFHOEK VOUWEN

Het is niet zo gemakkelijk om een zuivere vijfhoek te maken. Maar wisten jullie, dat je dit heel eenvoudig en vlug kunt doen door een gewone knoop te leggen in een reep stevig papier? In vier afbeeldingen zien wij hoe dat gaat. Wanneer de einden A en B voorzichtig worden aangetrokken, neemt het papier de vorm aan als in afbeelding C. Nu vouwen wij het einde A naar beneden, vóór of achter de knoop, en als wij dan het papier omdraaien, hebben wij D. Een zuivere vijfpuntige ster komt te voorschijn als wij de knoop voor een sterke lamp houden.

VOOR KLEINE UITVINDERS

Een grappig apparaatje voor het op een ingestelde tijd doven van een kaars kun je in weinig tijd zelf maken. De kaars wordt op een bakje of in een lage kandelaar op een plankje geplaatst. Met een fretboortje boren wij een gaatje door het hout waarin een stevig stuk ijzerdraad wordt geklemd. Van te voren hebben wij hierin een drietal oogvormige tusjes gebogen, zoals op onze tekening duidelijk is te zien. Het boveneinde van de draad wordt zó gebogen dat het einde ervan zich precies boven de kaars bevindt, met een tussenruimte van ongeveer 12 cm.

Het valhoedje of de kaarsendover maken wij uit dun blik van een sigarendoosje. Wij knippen het blik met een oude schaar cirkelvormig uit, waarna wij die cirkel in een rechte lijn vanaf de omtrek tot aan het middetpunt inknippen. Nu is het niet moeilijk om het ronde plaatje tot een keggetje te buigen.

Een klein S-vormig haakje zorgt voor de verbinding van het kapje met een eindje sterk garen (ijzergaren bijv.) dat via de drie oogjes naar de kaars loopt, waaromheen het op de gewenste hoogte wordt vastgebonden. Als wij nu de kaars aansteken, zal deze net zo lang blijven branden, totdat de vlam het garen heeft bereikt. Het kapje valt dan zelfstandig naar beneden en dooft de kaarsvlam.

Natuurlijk slaapt niemand meer met een kaars, maar onze grootouders deden dat wel en gebruikten dit mechaniekje om het licht uit te doen.

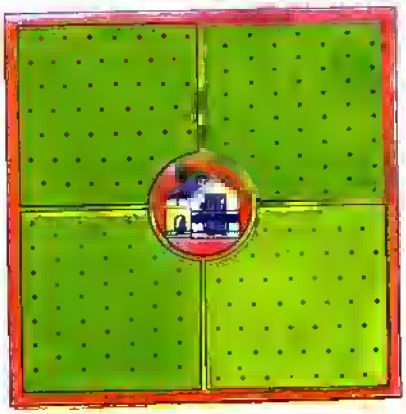

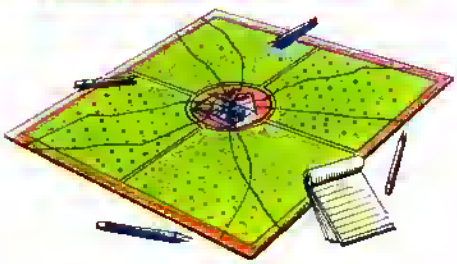

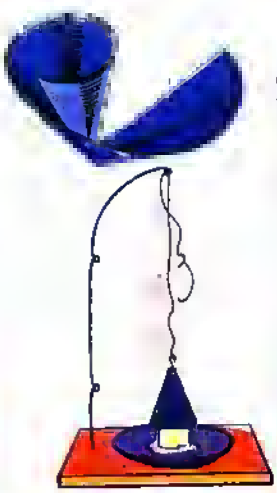

RAAK DE STIPPEN

Op een vierkant stuk papier maken wij de tekening, zoals hier aangegeven, drie of vier maal groter, want we moeten een beetje ruimte hebben. Het spel kan worden gespeeld door vier spelers, die aan de hoeken van de plaat gaan zitten. De eerste speler plaatst de punt van zijn potlood in het huis in het midden van de tekening. Dan wordt hij gebtinddoekt en moet hij met zijn potlood een lijn trekken over het veld, tegenover het zijne.

De blinddoek gaat af en dan telt hij het aantal stipjes dat hij heeft geraakt; dit aantal wordt genoteerd.

Nu krijgt de volgende speler een beurt, die, evenals zijn voorganger zoveel mogelijk stipjes in het veld tegenover hem probeert te raken. Er wordt zólang doorgespeeld, totdat een der spelers al de stipjes in het veld tegenover hem heeft geraakt, wat hem tot winnaar maakt.

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Pipo en Mammaloe zijn met het Indiaantje Klukkluk op weg naar een fakir, die Klukkluk genezen moet van zijn zweef-kwaal. Het is een moeilijke reis, dwars door bergen en bossen. Bovendien hebben zij veel last van de directeur van het circus, die wil dat Klukkluk altijd een zwevende Indiaan blijft. De directeur krijgt het echter zo benauwd in de rimboe, dat hij steun komt zoeken bij Pipo en zijn vrienden....

„Voortaan ben ik jullie vriendje, hoor! Weg met de ruzie! Ik blijf bij jullie. Alleen is maar alleen! Jongens, wat was dat akelig, alleen in dit donkere bos!"

16
DE STAART VAN DE OLIFANT

„SAPPERDEFLAP!" roept Pipo, „we hebben al een heleboel rare dingen gezien op deze reis, maar een directeur, die om een broodje met pindakaas komt vragen en beterschap belooft is het raarste van alles! Wie had dat kunnen denken! 't Is niet te geloven!" Klukkluk en Mammaloe laten ook horen hoe verwonderd ze zijn over de verandering van de Dikke Deur. „Dus jij zijn nou voortaan een zoete dikzakmeneer?" vraagt Klukkluk. „Jij zullen nooit meer deze Klukkluk de rillingen over zijn Indiaanse lijf jagen? Zijn dat zekers?"

„Reken maar van ja, Klukkluk," zegt de directeur. Het klinkt niet zo duidelijk, want hij heeft een broodje in zijn mond: „Mmm.. lekker.... Voortaan ben ik je vrindje, hoor! Weg met de ruzie! Ik blijf bij jullie! Alleen is maar alleen! Jongens, wat was dat akelig, alleen in dit griezelige bos! Hap! Lekkere pindakaas, mevrouwtje, mag ik er nog een? Dank u wel!" De directeur hapt en slikt en hij probeert ondertussen te kijken als een vriendelijk mens, wat erg moeilijk voor hem is, want zijn wangen zijn meer ingesteld op kwaad kijken. Pipo wil hem nog vragen, waarom hij altijd zo akelig heeft gedaan, maar op dat ogenblik begint Klukkluk zo geweldig te geeuwen, dat iedereen ervan schrikt en merkt dat het inderdaad al donker begint te worden!

„Nacht!" zegt Pipo, „nacht" in de tropen! Dat betekent: tentjes opslaan en een kampvuurtje aanleggen! Vooruit mensen, help eens een handje!" Een half uur later is de nacht gevallen over de ruisende rimboe. De kleine aapjes gaan slapen en de bonte papegaaien steken de kop in de veren. Maar de grote roofdieren verlaten hun holen en gaan op jacht; hun ogen gloeien als doffe koplampen en hun poten sluipen geruisloos tussen de vochtige varens. Ze ruiken wél dat er clowns, directeuren en Indianen in het bos zijn, maar ze blijven uit de buurt van het kamp van Pipo, omdat ze bang zijn voor het kampvuur dat tussen de tentjes knettert. Om de beurt houden onze vrienden de wacht; eerst heeft Pipo een paar uur zitten uitkijken, toen Klukkluk en daarna kwam de Dikke Deur aan de beurt. Het heeft wel een heleboel moeite gekost om hem wakker te maken. Klukkluk heeft enige tijd moeten pierren met een stuk hout voor de circusbaas overeind kwam, maar nu zit hij dan toch met een slaperig gezicht bij het knetterende vuur. „Brrrr!" mompelt hij, „wat een land, wat een reis! Daar zit ik nou in de rimboe! En dan te bedenken dat ik thuis lekker in mijn bed had kunnen liggen. Allemaal de schuld van Pipo en Klukkluk! Maar ik krijg ze wel! Ik ben slim! Ik doe nu net of ik hun vriendje ben, maar als we uit dit bos zijn, ga ik weer de baas spelen! Ze moeten doen wat ik zeg, reken maar!

Boven: „Kijk, hij is helemaal uitgehongerd!" zegt Pipo medelijdend. Rechts: Inplaats van de ollenoten in de slurf van Mambo te steken, stopt die snoeperd ze stilletjes in zijn eigen mond. Wat dom!

Ze moeten mee terug en Klukkluk zal altijd een zwevende Indiaan blijven, een extra-speciaal circusnummer, waar ik veel geld mee verdien! Ik zal wel zorgen, dat ze niet bij die fakir komen, die Klukkluk genezen kan! Alle roomtoetertjes met hagelslag, wat ben ik toch slim!"

De volgende morgen worden Pipo, Klukkluk en de Dikke Deur gewekt door het gekwetter van duizenden vogeltjes en door de lucht van havermoutpap, die Mammaloe op het kampvuurtje aan het koken is! Er zit geen melk in, maar het is toch wel lekker, vooral als Klukkluk er per ongeluk een heel potje stroop in laat vallen. De directeur doet nog steeds zijn uiterste best om op een vriendelijk mens te lijken. „Heerlijke pap, mevrouwtje," roep hij. „Nog nooit heb ik in de rimboe zo lekker gegeten! Staat u mij toe de pan uit te likken?"
De pan is nog half vol en Klukkluk had nog best een bordje gelust, maar Mammaloe vindt dat gasten voorgaan en daarom krijgt de circusbaas de rest! „Zlezo, mensen," zegt Pipo, „we gaan weer verder, we moeten zien, dat we vandaag de woestijn bereiken, dan is het nog maar een klein eindje naar de oase van fakir Kara Ben Mensi! Voorwaarts, mars!" De koffers, het rugzakje en het vlindernetje worden opgepakt en de grote reis gaat verder. Overal komen ze grote en kleine dieren tegen; ze herkennen er verschillende uit de diergaarde.en Mammaloe wil graag een zebra meenemen, die zich onder een watervalletje staat te wassen. Maar Pipo zegt, dat ze zo'n beest toch niet op hun zolderkamertje kunnen houden, zelfs al staat hij nóg zo keurig bij de nieuwe streepjes-gordijnen. Onderlussen stijgt de zon hoger boven het oerwoud en het wordt weer broeiheet. Ze strompelen moedig door; het struikgewas is soms zo dicht, dat Klukkluk met zijn bijl een paadje moet hakken. Om vijf voor half twaalf blijven ze plotseling allemaal staan. Ze horen iets.. een vreemd klagend geluid.... niet zo ver weg. „Laten we omlopen," gromt de Dikke Deur. „Ik ben nooit zo happig geweest op klagende geluiden in oerwouden. Moeilijkheden zijn er om omheen te lopen!" Maar Pipo denkt daar anders over, bij wringt zich tussen de hoge planten door en berelkt een open plek. Wat hij daar ziet, is bijna niet te beschrijven, maar het moet wel! Klukkluk en Mammaloe staan te gapen van verbazing. Ze zien ook niet iedere dag een levensgrote olifant, die met zijn staartje beklemd zit onder een omgevallen boomstam. Het is een zielig gezicht, zoals dat enorme beest met zijn slurf omhoog staat te kreunen.

„Doorlopen," roept de directeur. „Dat beest is woest van pijn! Die geweldenaar zal ons allemaal plat trappen als we in de buurt komen!" — „Wat een onzin," zegt Mammaloe, „u moest u schamen! Dit is een lieve olifant, hij heeft een aardig gezicht.... je gaat hem toch helpen, Pipo?" Pipo is al bezig! Hij maakt een wig van een sterke tak en wringt die tussen de boomstam en het rotsblok, waar het staartje van de olifant bekneld zit. „Vooruit, Klukkluk," roept hij, „help eens een handje! Trekken aan die stok! Het wordt een gehijg en gezwoeg van jewelste. De olifant staat doodstil, hij voelt dat die mensen het goed menen....
„Hupsakee," roept Pipo. „Oeloel, wat is die boomstam zwaar.... eh.... een.... twee.... hop!"
„Krak" zegt de tak, „Oef," roept Klukkluk, die achterover tuimelt en „Floep" doet het staartje van de olifant, dat losschiet. Het grote beest is vrij, hij draait zich om en gaat zich onmiddellijk te goed doen aan de takken van een boom. „Kijk, hij is helemaal uitgehongerd!" zegt Pipo medelijdend en het volgende ogenblik snuffelt de olifant dankbaar met zijn slurf aan het zonnetje op de linkerwang van Pipo de clown, die hem

gered heeft! „Aangenaam," zegt Pipo, „mijn naam is Pipo! Hoe heet jij?" — „Ik dacht eraan om hem Mambo te noemen," zegt Mammaloe. „Jammer, dat hij niet honderd keer zo klein is, dan konden we hem meenemen naar huis en op de schoorsteen zetten! Zeg Pipo, misschien kunnen we hem toch wel gebruiken; vraag eens aan Mambo of we op zijn rug mee mogen liften!" Dat is een prachtig plan van Mammaloe; die olifant kan onze vrienden dwars door de rimboe dragen op zijn veilige rug! „Ja," roept Pipo, „dat doen we! Mambo wordt onze grote vriend! Mammaloe geeft het pindazakje aan de directeur en die man maakt de grootste fout van dit hele avontuur! Inplaats van de ollenoten in de slurf van Mambo te steken, stopt die snoeperd ze stilletjes in zijn eigen mond! En als er iets is, waar olifanten een hekel aan hebben, dan is het om voor de mal gehouden te worden. Mambo, de grote bos-olifant, het beest van duizenden kilo's, wordt vreselijk kwaad op de Dikke Deur!!

Volgende week: DE WOESTIJN.

WALT DISNEY'S
PLUTO
MOGEN WIJ VAST EEN EINDJE GAAN WANDELEN?
JA HÈ, OOM MICKEY?
ALS JULLIE MAAR NIET VERDWALEN! WEET JE WAT, NEEM PLUTO MEE! DAN KAN ER NIET VEEL GEBEUREN!
WAF!
JIPPIE! FIJN! KOM MEE, MAX!
DENK ER OM, PLUTO, IK REKEN OP JOU, HOOR! ZORG ER VOOR DAT ZE WEER HEELHUIDS TERUGKOMEN!
WRAF! WOEF!
GR-R-R!
HA! HA! MOET JE ZIEN! PLUTO VOELT ZICH REUZE GEWICHTIG NU OOM MICKEY DAT HIJ OP ONS MOET PASSEN!
PLUTO IS ZO TROTS DAT MICKEY HEM DEZE OPDRACHT HEEFT GEGEVEN, DAT HIJ Z'N UITERSTE BEST DOET!
DIE EEKHOORN DOET ONS NIETS!
PLUTO TOCH!
WAF! WOEF! WAF!
STOP, PLUTO!
KIJK UIT... K-KOM HIER!!
SNEP!

SLIK!
SJONGE! BEDAAR WAT, PLUTO!
ANDERS OVERLEEF JE DIT UITSTAPJE NIET, BESTE JONGEN!

IN DE BOSSEN HIER IN DE BUURT ZIT NIETS GEVAARLIJKS, WAAR JE JE ZORGEN OVER HOEFT TE MAKEN!
HÉ! MOET JE ZIEN, PUK! DAAR! EEN HOUT-HAKKERSKAMP!

DE HOUTHAKKERS ZIJN DAARGINDS OM DE STAMMEN OP TE VANGEN!
NOU, MAAR ER ZIJN ER NOG EEN PAAR IN HET KANTOOR OOK!

KANTOOR
G-GRUTJES!
W-WAT IS DAT N-N-NOU?

K-KOMEN JULLIE V VAN MARS?
OF Z-ZIJN JULLIE VAN EEN ANDERE PLANEET GEKOMEN?
ALS JULLIE VERSTANDIGE JONGENS ZIJN, GAAN JULLIE...

IN DEZE SCHUUR EN MAAK JE GEEN LAWAAI!
JIJ OOK, HOND!
WROF!

HÉ! DIT MAG ZOMAAR NIET! HELLUP!!
LAAT ONS ER UIT! HELP!
WRAF! WOEF!
?

ROVERS! DIEVEN! ZE HEBBEN AL HET GELD GESTOLEN!!
WAT?!
ONS GELD OOK?

WELKE KANT ZIJN ZE OPGEGAAN, DIE SCHURKEN?!
ZE HEBBEN ONS IN HET SCHUUR TJE OPGESLOTEN! WE KONDEN NIETS ZIEN!
ZE ZAGEN ER UIT ALS... ALS MENSEN VAN EEN ANDERE PLANEET!
HET WAREN GEWONE MENSEN, JONGENS, ZE HADDEN ALLEEN EEN RUBBER MASKER VOOR...
DIE KANT ZIJN ZE IN ELK GEVAL NIET OP GEGAAN, WANT DAN WAREN WIJ ZE WEL TEGENGEKOMEN!
EN ZE ZULLEN HET WEL UIT HUN HOOFD HALEN DE HEUVEL TE BEKLIMMEN... AAN HET BEGIN VAN DE GOOT ZIJN HUUB EN EDDIE BEZIG!
DAT BETEKENT...
...DAT ZE STROOMAFWAARTS GEGAAN ZIJN, JONGENS!
KOM MEE! WE MOETEN ER METEEN ACHTER AAN! MISSCHIEN KUNNEN WE ZE TE PAKKEN KRIJGEN!
JULLIE KUNNEN BETER TERUGGAAN NAAR WAAR JULLIE VANDAAN KWAMEN, JONGENS. HET KON HIER WEL EENS GEVAARLIJK WORDEN!
J-J-JA...
KOM MAAR, PLUTO!
WAT ZAL OOM MICKEY OPKIJKEN ALS HIJ DIT HOORT, HÉ?
JA NOU! WEET JE NOG DAT JE TEGEN PLUTO ZEI DAT ER NIETS GEVAARLIJKS IN HET BOS WAS?
GRUTJES! KIJK UIT, MAX! ER KOMT WÉÉR IETS GEVAARLIJKS AAN!!
?

HET IS MAAR 'N STEKELVARKEN...
NOU, DAT ZIJN BEESTEN WAAR IK LIEVER EEN BEETJE BIJ UIT DE BUURT BLIJF!
?
SNIJF!
DAT PUK EN MAX VOOR ZO'N KLEIN BEESTJE
ZAL HET WEL EVENTJES WEGJAGEN!
NEE, NIET DOEN!
GA WEG DAAR, PLUTO!
WAAAOEW!
OEW! OEW! OEW! OEW! OEW! OEW! OEW! OEW! OEW!
BLIJF STAAN, PLUTO!!
KOM TERUG!
WE MOETEN DIE STEKELS UIT Z'N NEUS HALEN! STOP, PLUTO!
MOET JE HEM ZIEN RENNEN!
MAAR DAN EINDELIJK...
ZO, IK HEB HEM TE PAKKEN, PUK!
HOUD 'M VAST!
DAT IS DE LAATSTE, PLUTO! ZE ZIJN ER UIT HOOR!
OEWOE-WOEW!
WAAR ZITTEN WE EIGENLIJK? WAAR ZOU ONS KAMP ZIJN? WELKE KANT MOETEN WE OP?
KALM NOU MAAR, ZOLANG WE PLUTO BIJ ONS HEBBEN, KUNNEN WE NIET VERDWALEN!

VOORUIT, PLUTO! ZOEK!
VIND HET SPOOR EN BRENG ONS TERUG NAAR HET KAMP VAN OOM MICKEY!
DAT IS GEMAKKELIJKER GEZEGD DAN GEDAAN... PLUTO WIL WEL, DAT IS HET NIET...
SNUF! SNOEF!
...MAAR Z'N NEUS DOET ZO'N PIJN, DAT HIJ ER NIETS MEE KAN RUIKEN!
EN DAAROM MOET PLUTO OP EEN ANDERE MANIER OP HET SPOOR ZIEN TE KOMEN!
OPEENS ZIET HIJ EEN DONKERE ROOKKOLOM! DAT IS HET KAMP VUUR VAN MICKEY, DENKT PLUTO
WAF! WAF! WAF!
WE MOETEN HEM ACHTERNA!
IK HEB HEM NOG NOOIT OP ZO'N MANIER HET GOEDE SPOOR ZIEN VINDEN!
HET GOEDE SPOOR... DAT DENKT PLUTO, JA! MAAR HIJ KON ZICH NOG WEL 'NS LELIJK VERGISSEN! HET IS NIET MICKEY'S KAMP, WAAR ZE OP AF GAAN!
EDDIE! MAAK DAT VUUR UIT! GAUW!
MAAR WE MOETEN DIE MASKERS KWIJT RAKEN!
BEGRAAF ZE DAN! STEL JE VOOR DAT IEMAND DIE ZWARTE ROOK ZIET... OF DAT IEMAND DE STANK VAN VERBRANDE RUBBER RUIKT! DAN ZIJN WE ER NATUURLIJK ZO BIJ!
NU VERDENKT NIEMAND ONS! JOCKO HEEFT NETJES DE BOOMSTAMMEN VOOR ONS NAAR BENEDEN GESTUURD, DUS DENKT IEDEREEN DAT WIJ HIER DE HELE TIJD AAN 'T WERK WAREN!

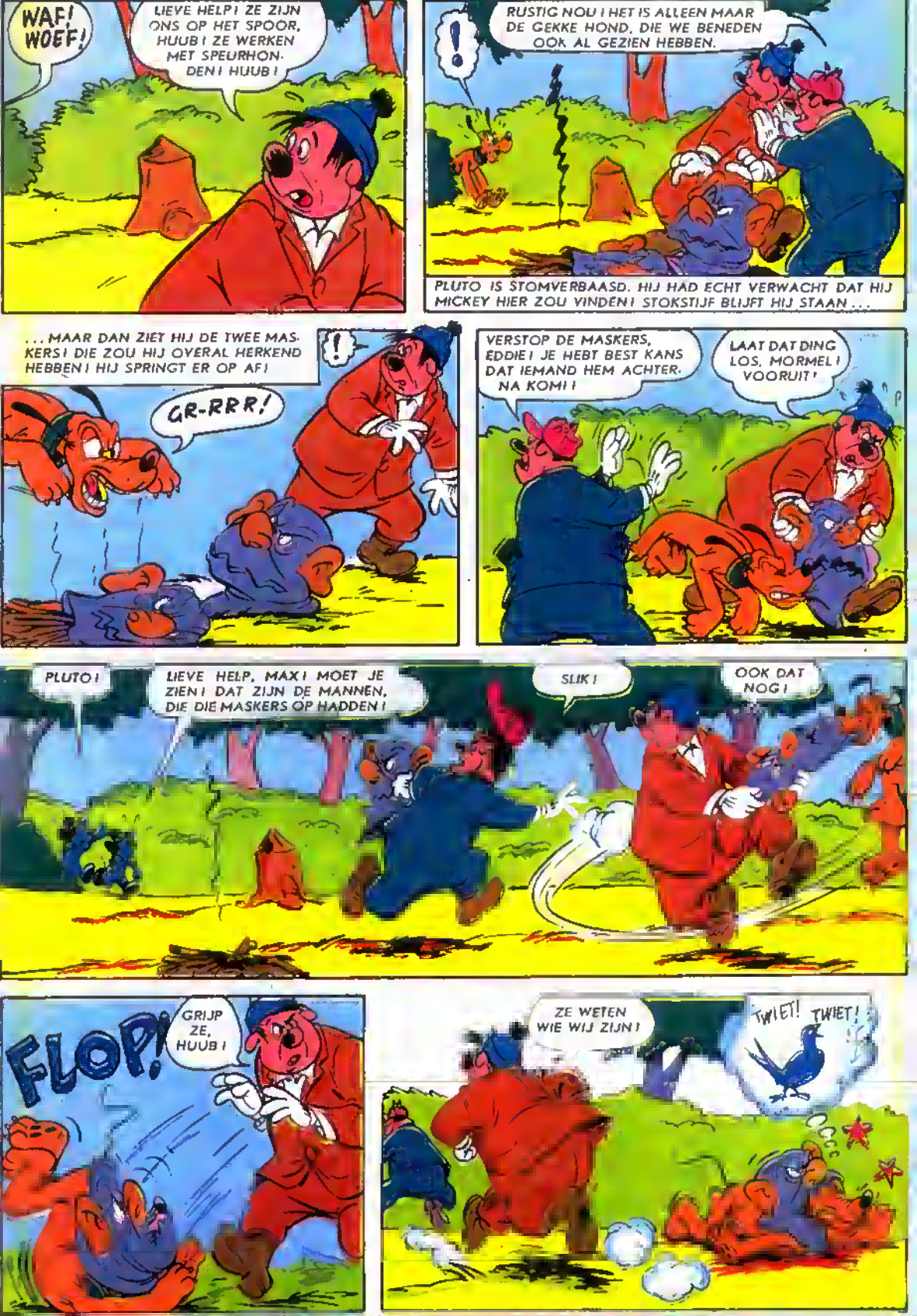
WAF! WOEF!
LIEVE HELP! ZE ZIJN ONS OP HET SPOOR, HUUB! ZE WERKEN MET SPEURHONDEN! HUUB!
RUSTIG NOU! HET IS ALLEEN MAAR DE GEKKE HOND, DIE WE BENEDEN OOK AL GEZIEN HEBBEN.
!
PLUTO IS STOMVERBAASD. HIJ HAD ECHT VERWACHT DAT HIJ MICKEY HIER ZOU VINDEN! STOKSTIJF BLIJFT HIJ STAAN . . .
. . . MAAR DAN ZIET HIJ DE TWEE MASKERS! DIE ZOU HIJ OVERAL HERKEND HEBBEN! HIJ SPRINGT ER OP AF!
!
GR-RRR!
VERSTOP DE MASKERS, EDDIE! JE HEBT BEST KANS DAT IEMAND HEM ACHTER. NA KOMT!
LAAT DAT DING LOS, MORMEL! VOORUIT!
PLUTO!
LIEVE HELP, MAX! MOET JE ZIEN! DAT ZIJN DE MANNEN, DIE DIE MASKERS OP HADDEN!
SLIK!
OOK DAT NOG!
FLOP!
GRIJP ZE, HUUB!
ZE WETEN WIE WIJ ZIJN!
TWIET! TWIET!

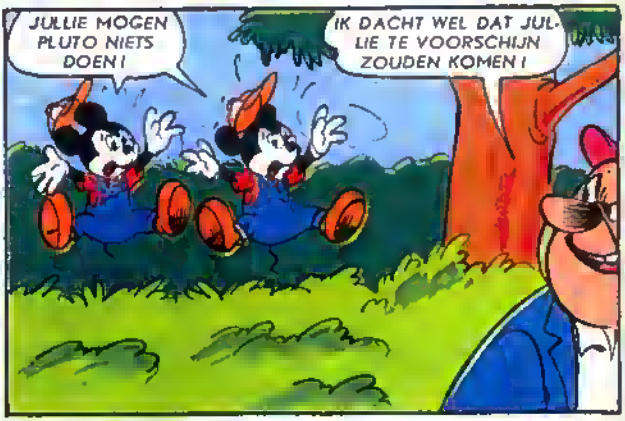

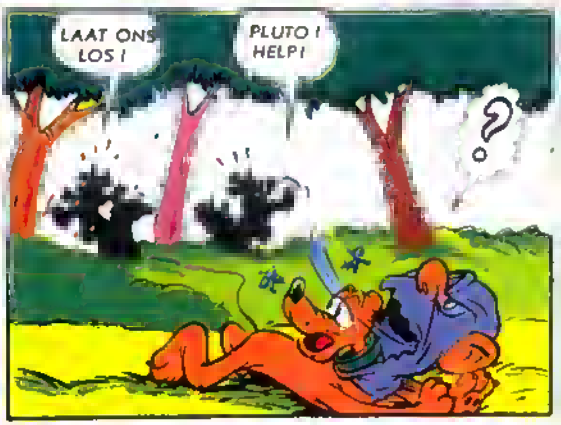

MAKEN JULLIE JE MAAR NIET ONGERUST, JONGENS! DIE GOEIE, OUDE PLUTO ZAL JULLIE WEL . . .

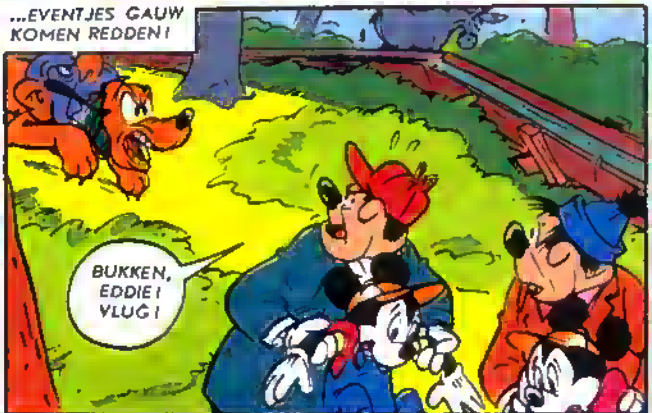

OEI! DAT WAS MIS! EN NIET ZO'N BEETJE!!
BLUB!
PRECIES IN DE GOOT, WAARIN DE BOOMSTAMMEN NAAR BENEDEN GESTUURD WORDEN! EN DIE GOOT IS ZO GLAD, DAT JE JE NERGENS AAN KUNT VASTGRIJPEN ...
SLIK! BLUB! BLUB!
HIJ HEEFT HET MASKER! GRIJP 'M!
ALS ZE HEM DAAR BENEDEN MET DAT DING ZIEN, ZULLEN ZE ONS NATUURLIJK METEEN VERDENKEN!
IK KRIJG HEM WEL!
GRUTJES!
DIT ZAL JULLIE VOORLOPIG WEL UIT ONZE BUURT HOUDEN!
DAT ZAL 'T NIET!
KOM, MAX! WAT GOED GENOEG IS VOOR PLUTO, IS OOK GOED GENOEG...
VOOR ONS!
STOP! KOM TERUG!
NOU, ALS HET MOET... DAN IS HET OOK WEL GOED GENOEG VOOR MIJ!
OP DAT MOMENT BEGINT PLUTO IN DE GATEN TE KRIJGEN, WAAR DIT WILDE RITJE OP UITDRAAIT ...

WAW-OEW-W-W!
. . . EN HET BEVALT HEM HELEMAAL NIET! MAAR ER IS NIETS AAN TE DOEN . . .
MASKER OF GEEN MASKER, HIER STAP IK UIT! IK HEB M'N BEST WEL GE-DAAN!
KIJK UIT, MAX! WE ZIJN ER NU BIJNA!
VLUG!
GRIJP JE MAAR AAN MIJ VAST!
IK HEB JE!!
DAT WAS NIET DE BEDOE-LING!
HIJ VERDIENT HET WEL!
BONK!
SPLUT! BLUB! BLUB! SPUTTER! SPLUT!
HÉ! KOM HIER MET DAT MASKER, JIJ... JIJ MORMEL VAN 'N HOND!

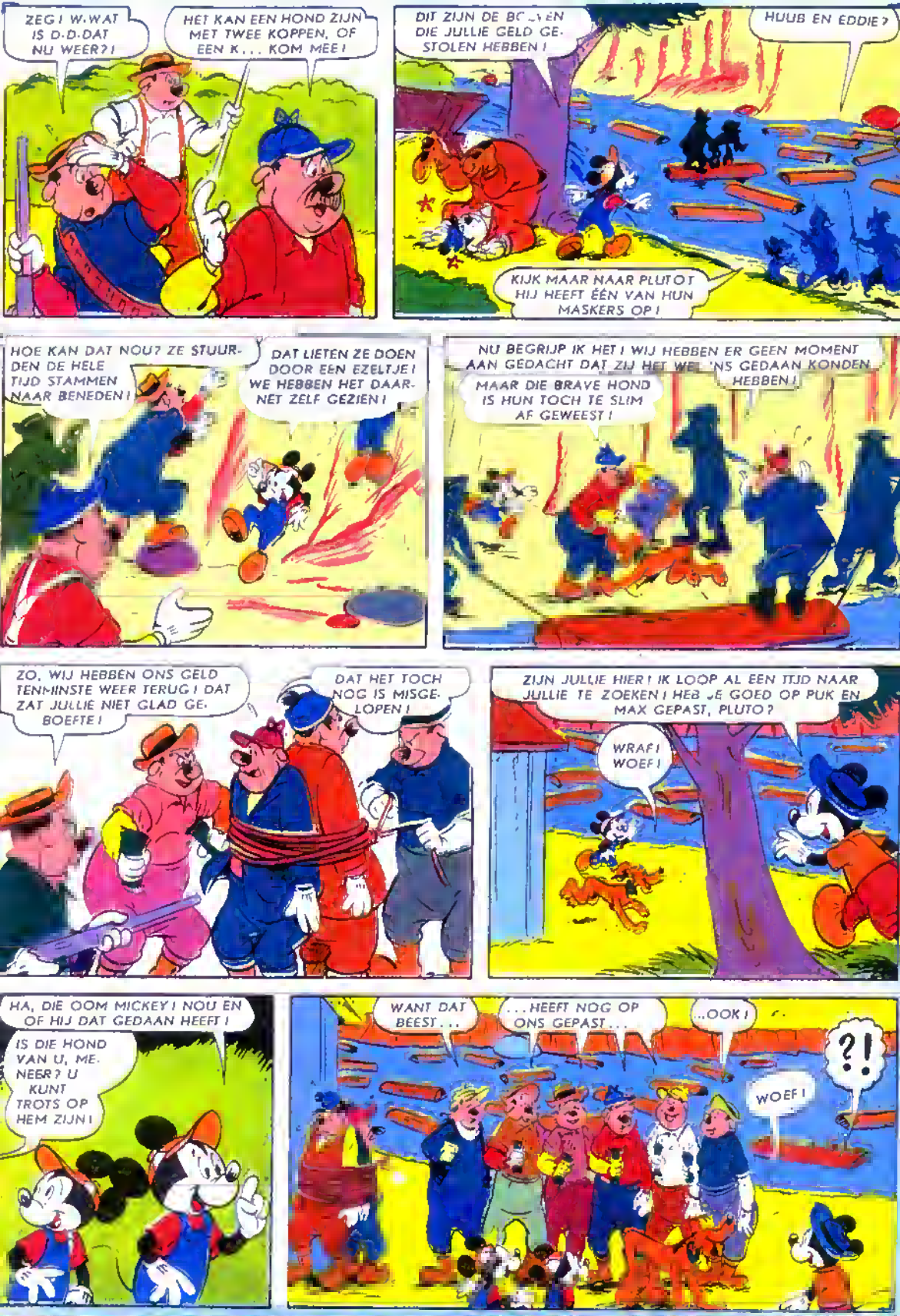
ZEG! W-WAT IS D-D-DAT NU WEER?!
HET KAN EEN HOND ZIJN MET TWEE KOPPEN, OF EEN K... KOM MEE!
DIT ZIJN DE BO..EN DIE JULLIE GELD GE-STOLEN HEBBEN!
HUUB EN EDDIE?
KIJK MAAR NAAR PLUTO! HIJ HEEFT ÉÉN VAN HUN MASKERS OP!
HOE KAN DAT NOU? ZE STUUR-DEN DE HELE TIJD STAMMEN NAAR BENEDEN!
DAT LIETEN ZE DOEN DOOR EEN EZELTJE! WE HEBBEN HET DAAR-NET ZELF GEZIEN!
NU BEGRIJP IK HET! WIJ HEBBEN ER GEEN MOMENT AAN GEDACHT DAT ZIJ HET WE..NS GEDAAN KONDEN HEBBEN!
MAAR DIE BRAVE HOND IS HUN TOCH TE SLIM AF GEWEEST!
ZO, WIJ HEBBEN ONS GELD TENMINSTE WEER TERUG! DAT ZAT JULLIE NIET GLAD GE-BOEFTE!
DAT HET TOCH NOG IS MISGE-LOPEN!
ZIJN JULLIE HIER! IK LOOP AL EEN TIJD NAAR JULLIE TE ZOEKEN! HEB JE GOED OP PUK EN MAX GEPAST, PLUTO?
WRAF! WOEF!
HA, DIE OOM MICKEY! NOU EN OF HIJ DAT GEDAAN HEEFT!
IS DIE HOND VAN U, ME-NEER? U KUNT TROTS OP HEM ZIJN!
WANT DAT BEEST...
...HEEFT NOG OP ONS GEPAST...
..OOK!
?!
WOEF!

DE VIJF EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

De vijf, die elkaar gevonden hebben op de rijschool van Kapiteln Johnson, besluiten een rijtoer te paard te maken over de heide, die de Geheimzinnige Heide wordt genoemd. Als Henrietta, die net als George een jongen had willen zijn en zich Henry laat noemen, ook mee wil en zich bij het groepje aansluit, trekt George, die het helemaal niet goed vinden kan met Henry, zich plotseling terug en beweert dat ze hoofdpijn heeft. Om haar een lesje te leren, gaan ze zonder haar op stap en George blijft verdrietig achter, boos op zichzelf.

Een nieuw verhaal van de VIJF, vol spanning en avontuur. Door ENID BLYTON, met tekeningen van TED MATHIJSEN

„IK vind het een toepasselijke naam — de Geheimzinnige Heide," zei Dick toen ze met hun vieren voortreden. „Kijk eens, wat een uitgestrektheid — en overal bloeit brem."

„Ik vind, dat die hei er helemaal niet geheimzinnig uitziet," zei Henry hoofdschuddend.

„Ja — en toch heeft het landschap hier iets geheimzinnigs en dreigends," zei Annie. „Alsof er in het grijs verleden iets geweldigs gebeurd is en het erop ligt te wachten dat het weer zal gebeuren."

„Iets geheimzinnigs en dreigends?" zei Henry met een lach. „Misschien 's nachts.... maar overdag is het een doodgewone heide. Goed om er met een paard overheen te rijden. Nee, ik begrijp niet, waarom ze het de Geheimzinnige Heide noemen." „We zouden het kunnen nakijken in een of ander boek, dat een beschrijving geeft van deze streek," zei Dick. „Het zal die naam wel gekregen hebben omdat er vroeger, misschien wel honderden jaren geleden, iets vreemds gebeurd is — toen geloofden de mensen nog in heksen en spoken."

Ze volgden geen bepaald pad, maar reden zomaar over de vlakte. Hier en daar waren grote lappen grond bedekt met een soort stug droog gras; op andere plaatsen strekte een onafzienbaar heideveld zich uit, maar overal vond men de bremstruiken met hun kleine, goudgele bloempjes. Als ze er langs reden, snoof Annie voortdurend de lucht op. Dick keek haar aan.

„Je doet net als Snuifje," zei hij. „Ben je verkouden?"

Annie lachte. „Nee, natuurlijk niet. Maar ik vind de geur van de brem zo heerlijk. Waar ruikt het eigenlijk naar? Vanille? Warme chocolademelk? Het is een heerlijke geur."

„Kijk eens — wat beweegt daar?" zei Julian en hij hield opeens zijn paard in. Ze spanden allemaal hun ogen in. „Het zijn de woonwagens," zei Julian tenslotte. „Natuurlijk — die zouden vandaag immers vertrekken, weten jullie nog? Het zal hun niet meevallen om door die heide te rijden. Er is geen weg, zover ik kan zien."

„Waar zouden ze naar toe gaan?" zei Annie peinzend. „Wat ligt er in die richting?"

„Ze komen aan de kust als ze steeds in die richting blijven rijden," zei Julian. „Zullen we ze eens van dichterbij gaan bekijken?"

„Ja, dat is een goed idee!" zei Dick. Ze wendden hun paarden naar rechts en reden in de richting van de woonwagens. Ze waren met hun felle kleuren duidelijk te zien tegen de achtergrond van de bruine heide. Het waren er vier — twee rode, een blauwe en een gele. Elke wagen werd door een klein, mager paard getrokken en de vier wagens kwamen maar langzaam voorult.

„Ik geloof dat ze allemaal schimmels voor hun wagens hebben," zei Dick.

„Opvallend, zoveel zigeuners die een schimmel hebben. Hoe zou dat komen?" Ze hoorden roepen, toen ze dichterbij de wagens kwamen. Een van de mannen vestigde de aandacht van de anderen op hen. De man was Snuifs vader!

„Kijk — dat is de man die ons de afgelopen nacht in de stal kwam wakker maken," zei Julian tegen Dick. „De vader van Snuif! Wat ziet hij er haveloos uit. Waarom laat hij z'n haar niet knippen?"

„Goeie morgen!" riep Dick, toen ze met hun paarden vlak bij de woonwagens gekomen waren. „Mooi weer vandaag, hè?"

Er kwam geen antwoord. De zigeuners, die op de bok van de wagens zaten en de mannen, die ernaast liepen, staarden somber voor zich uit.

„Waar gaan jullie heen?" vroeg Henry. „Naar de kust?"

„Daar heb je niets mee te maken," zei een van de zigeuners, een oude man met grijs haar.

„Onvriendelijke lui," zei Dick tegen Julian. „Ze denken zeker dat we ze komen besploneren of zoiets. Hoe zouden ze op de hei aan eten komen — winkels zijn hier niet. Misschien hebben ze van alles meegenomen."

„Ik zal het hun vragen," zei Henry, die zich niet af liet schrikken door de norsheid van de zigeuners. Ze reed regelrecht naar de vader van Snuif.

„Hoe komen jullie hier aan eten en aan water?" vroeg ze.

„Eten hebben we daar," zei de vader van Snuif en maakte met

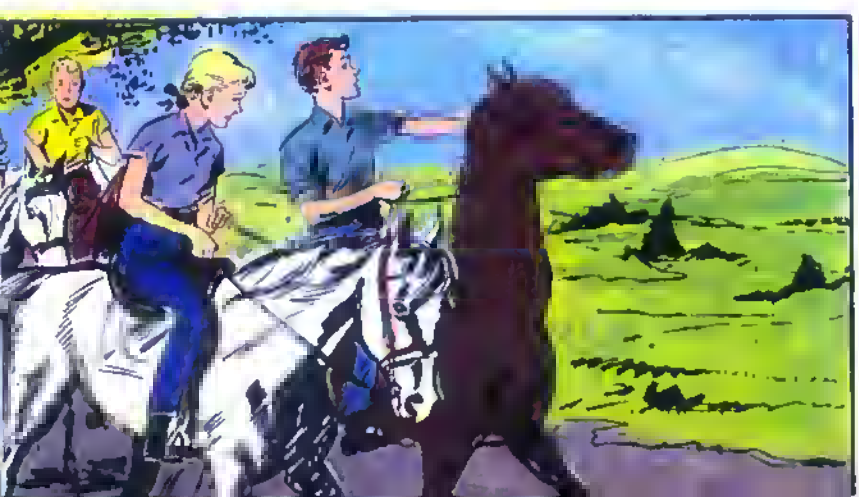

„Kijk eens! Wat beweegt daar?" zei Julian en hij hield z'n paard in.

„Daar heb je niets mee te maken!" schreeuwde de man met de grijze haren. „Maak dat je wegkomt en laat ons met rust! Bemoeials zijn jullie!

zijn hoofd een beweging naar een van de woonwagens.
„En wat water betreft — we weten bronnen te vinden."
„Blijven jullie lang op de hei kamperen?" vroeg Henry, wie een zigeuner-leven wel leuk leek — voor niet te lange tijd. Stel je voor: kamperen op die eenzame, stille heide, met overal om je heen brem, wilde rozen en andere bloemen. Het was heel romantisch!
„Daar heb je niets mee te maken!" schreeuwde de man met de grijze haren. „Maak dat je wegkomt en laat ons met rust!"
„Kom, Henry!" zei Julian en gaf zijn paard de sporen. „Ze vinden het niet prettig dat we hun van alles vragen. Ze denken, dat we ons met hun zaken willen hemoeien en begrijpen niet dat het alleen maar welgemeende belangstelling is. Wie weet, hoeveel dingen ze te verbergen hebben; ik kan me best voorstellen, dat ze ons liever zien gaan dan komen. Hier hebben ze een paar kippen gestolen, daar een eend uit een vijver ....zo zijn er talloze dingen. Ze leven van de hand in de tand, deze mensen."
Een paar donker-ogige kinderen gluurden door de ramen van de woonwagens naar buiten. Er liepen ook een paar kinderen om de wagens heen, maar toen Henry naar hen toe reed, namen ze de vlucht als verschrikte konijntjes.
„Ze willen eenvoudig geen vriendschap sluiten," zei Henry schouderophalend en reed de anderen achterna. „Ze leiden een vreemd leven in hun huizen op wielen! Nooit blijven ze ergens lang — steeds trekken ze weer verder. Schiet eens een heetje op, Sultan — de anderen zijn ons een heel eind voor."
Het paard gehoorzaamde en weldra had het de andere drie ingehaald. O, wat was het heerlijk om zo te paard over de hei te zwerven! Henry voelde zich heel tevreden.
De andere drie genoten ook van deze dag, maar zij voelden zich niet zo tevreden. Ze moesten steeds weer aan George denken. Ze misten Timmy ook. Hij hoorde

naast hen te lopen en ook van de zonneschijn te genieten! Na een poosje konden ze de woonwagens niet meer zien. Julian letie goed op de weg, die ze volgden, want hij voelde er niets voor te verdwalen. Hij had een kompas bij zich en af en toe controleerde hij, in welke richting ze reden. „We mogen niet riskeren dat we hier door de avond overvallen worden," zei hij. „Niemand zou ons ooit vinden!"
Om een uur of half één hielden ze halt om te eten en ze waren het er allemaal over eens dat het een heerlijke lunch was. Mevrouw Johnson had zichzelf overtroffen; er waren boterhammen bij met ei, met sardines, met tomatensla, met ham — teveel om op te noemen! Er was ook een zak bij met grote plakken vruchtencake en voor elk van de kinderen een heerlijke sappige peer. „Dit is een erg lekker soort vruchtencake," zei Dick en keek met een tevreden gezicht naar de grote plak die hij in de hand hield. „Er zit een kersesmaak aan."
„Is er iets te drinken?" vroeg Henry en kreeg een flesje gemberbier. „Hoe zou het toch komen dat gemberbier altijd zo lekker smaakt bij een picknick?" zei ze peinzend. „Veel lekkerder dan bijvoorbeeld wanneer je het in een café drinkt. Zelfs al zit er dan ijs in!"
„Er moet hier in de buurt een bron zijn," zei Julian. „Ik hoor water stromen."
Ze luisterden allemaal. Ja, nu hoorden ze ook het ruisen van water. Annie stond op om het te zoeken. Ze had het weldra gevonden en riep de anderen. Ze vonden een ronde vijver; aan de andere kant ervan was een bron, waaruit kristalhelder water tevoorschijn borrelde. — „Dit is een van de bronnen, die de zigeuners gebruiken, als ze door de heide trekken," zei Julian.

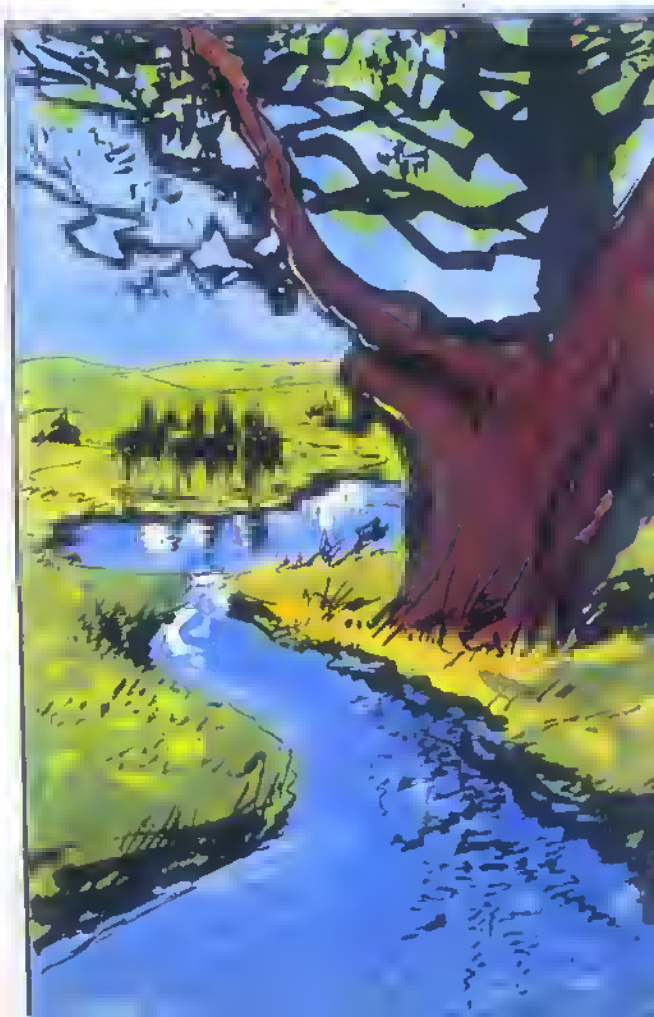

Ze vonden een ronde vijver. Een bron kwam er in uit.

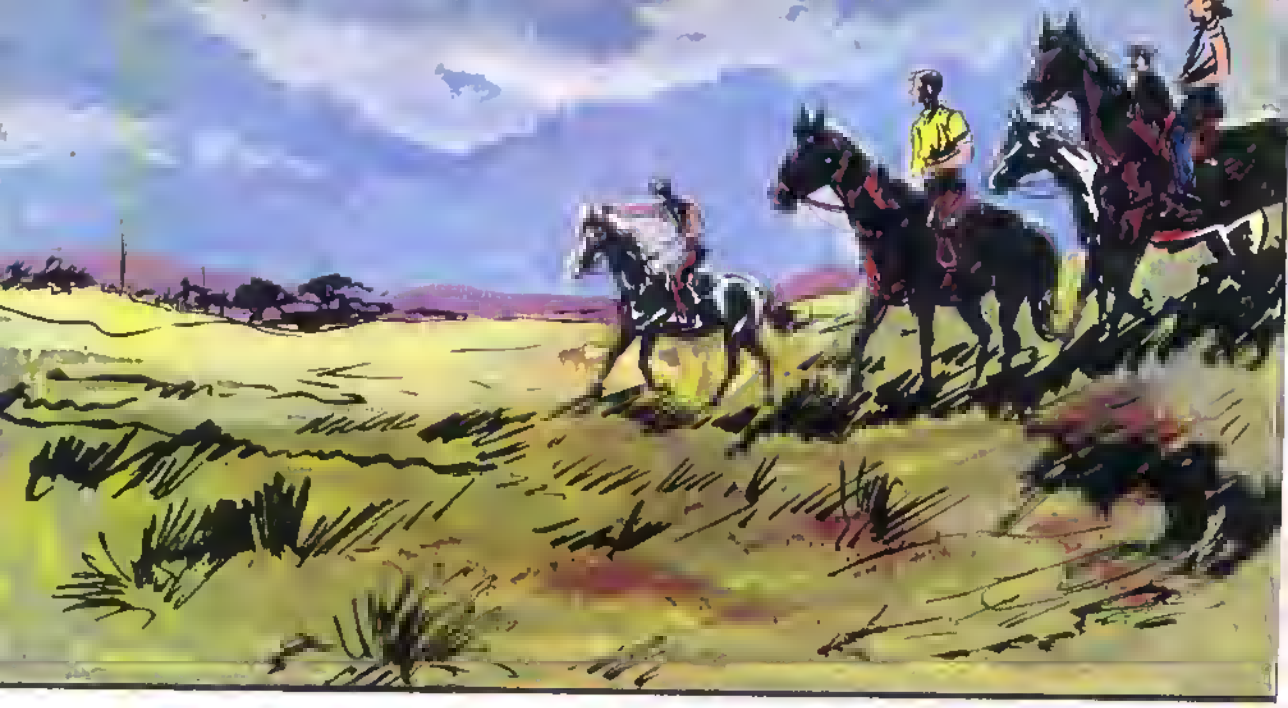

„Kijk . . . huizen!" riep Henry opeens. „Ik wist wel dat we gauw in de bewoonde wereld zouden zijn!"

Hij hield zijn handen onder de bron en proefde het water. „Heerlijk! Alsof het zo uit een ijskast komt," zei hij. „Proef eens, Annie!" Ze reden nog een poosje door, maar de hei leek overal hetzelfde — hier en daar een bremstruik of een beekje en een bron. Bij het water groeiden meestal een paar bomen — berken of elzen. Onafgebroken zongen de leeuweriken, hoog in de lucht — zo hoog dat je ze niet kon zien.

„Hun gezang valt naar beneden als regendruppels," zei Annie dichterlijk en ze strekte haar handen uit alsof ze het wilde opvangen. Henry lachte. Het groepje beviel haar en ze was blij, dat ze haar gevraagd hadden mee te gaan. Ze vond het dom van George, dat ze op de boerderij was achtergebleven.

„Ik geloof dat het tijd wordt om naar huis te gaan," zei Julian en keek op zijn horloge. „We zijn een heel eind uit de buurt van de boerderij. Laat eens kijken — we moeten ongeveer in de richting van de ondergaande zon rijden! Kom, jongens!" Hij reed voorop en de anderen volgden. Na een poosje hield Dick zijn paard in.

„Weet je zeker, dat we goed rijden, Julian? Ik heb het gevoel dat we hier nog niet eerder geweest zijn. De heide ziet er hier heel anders uit — veel kaler en er groeit niet zoveel brem."

Julian hield zijn paard ook in en keek om zich heen. „Ja — het ziet er hier werkelijk een beetje anders uit," zei hij. „Maar toch geloof ik dat we wel in de goede richting rijden. Laten we iets meer westelijk aanhouden. Jammer, dat er geen enkel teken aan de horizon is, waar we ons naar kunnen richten — maar hier op de heide vind je helemaal geen herkenningspunten!" Ze reden weer verder — en toen gaf Henry eensklaps een schreeuw: „Zeg jongens, wat is dit? Kom eens hier!"

De twee jongens en Annie stuurden hun paarden naar Henry, die uit het zadel gesprongen was en nu op haar knieën in de hei lag.

„Kijk eens — dat lijken wel rails of zoiets," zei Henry. „Helemaal verroest. Maar dat kan toch zeker niet?"

Ze lagen nu allemaal geknield en trokken de heidestruikjes opzij. Julian richtte zich op en dacht na. „Ja — het zijn rails. Heel oud, zoals je zegt. Maar waarom zou hier een spoorlijn gelegd zijn?"

„Ik weet het werkelijk niet," zei Henry. „Heel toevallig zag ik ze, ze zijn helemaal overwoekerd."

„Ze moeten ergens vandaan komen en ergens heen leiden!" zei Dick. — „Misschien was er vroeger ergens op de hei een steengroeve of zoiets — misschien een zandgraverij. Het kan zijn, dat de spoorlijn aangelegd is voor het afvoeren van het zand."

„Zoiets zal het wel zijn," knikte Julian. „Het is hier erg zanderig, zoals we al gezien hadden. Het is mooi, fijn zand. Best mogelijk dat er een zandgraverij op de hei is. Laat eens kijken — die kant uit gaat verder de hei op — dan moet de lijn in die richting naar een of ander dorp of stad leiden. Milling Green lijkt me het waarschijnlijkst."

„Ja, je hebt gelijk," zei Dick. „Als we de lijn volgen, komen we vanzelf weer in de bewoonde wereld!"

„Dat moesten we dan maar doen," zei Henry, „aangezien we eigenlijk niet precies weten waar we zijn." Ze klom weer in het zadel en reed verder langs de lijn.

„De rails zijn gemakkelijk te zien," riep ze. „Dat wil zeggen, als je ertussen gaat rijden — ze leiden rechttoe rechtaan." De spoorlijn liep dwars over de heide en toen ze er ongeveer een half uur langs gereden waren, gaf Henry een schreeuw en wees vooruit. „Kijk, huizen!" riep ze. „Ik wist wel dat we gauw in de bewoonde wereld zouden zijn."

„Het is Milling Green!" zei Julian. De lijn hield eensklaps op en ging over in een mul zandpad.

„Nu is het niet ver meer naar de boerderij," zei Henry verheugd. „Jongens, het lijkt me leuk om die spoorlijn eens te volgen dwars over de heide en te kijken waar hij naartoe leidt."

„Ja, dat zouden we kunnen doen," zei Julian.

Ze reden in een snelle draf naar de boerderij en dachten intussen aan George. Zou ze in haar bed gekropen zijn? Zou ze nog steeds boos zijn — of erger nog: zou ze het hun kwalijk genomen hebben dat ze zonder haar weggegaan waren? Ze konden geen antwoord geven op die vragen.

Maar in de Donald Duck van volgende week krijgen jullie te lezen, hoe George de dag heeft doorgebracht. Ze is heel veel te weten gekomen!

TOM POES EN DE TRILLINGS

PROFESSOR PRLWYTZKOFSKI HAD EEN SOORT TRILLING UITGEVONDEN, DIE EEN VREEMDE UITWERKING HAD OP IEDER, DIE ER AAN WERD BLOOTGESTELD. HEER BOMMEL WAS ER ONZICHTBAAR DOOR GEWORDEN. DIT VOND HIJ NIET PRETTIG, MAAR VOORLOPIG MOEST HIJ WEL IN DEZE TOESTAND BLIJVEN, WANT DE SCHURK BUL SUPER HAD INMIDDELS DE PROFESSOR ONTVOERD EN ZIJN UITVINDING GESTOLEN.

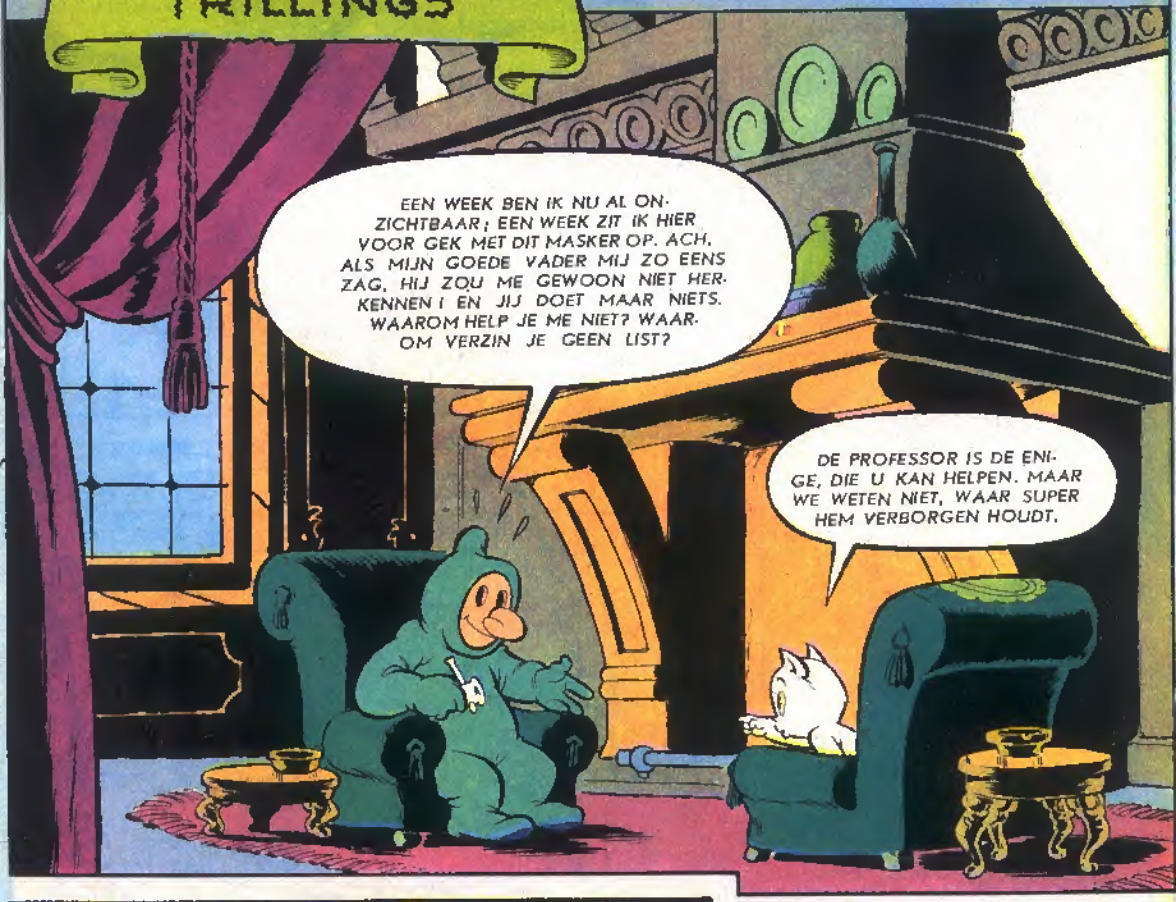

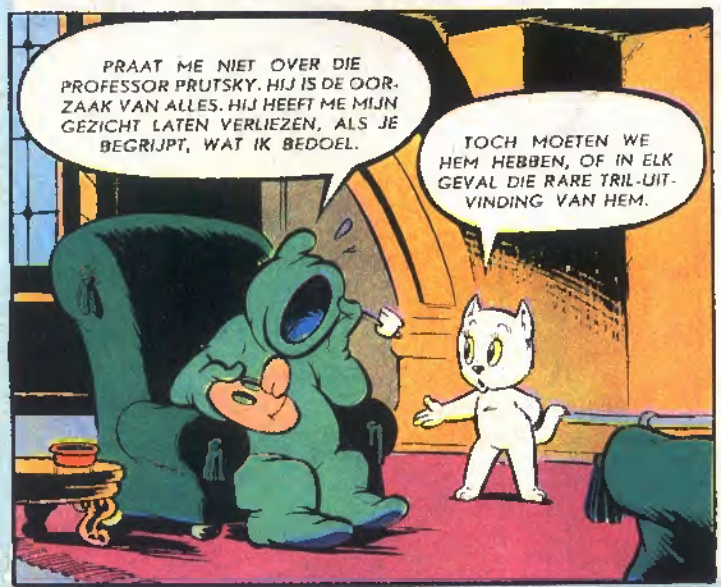

WELJA, JIJ PRAAT MAKKELIJK. EVEHTJES SUPER VIHDEH... TOEMAAR! ALSOF HIJ ZIJN SCHUILPLAATS OP EEH PRESEHTEERBLAADJE LAAT OPDIEHEH!
HET OCHTENDBLAD, HEER OLIVIER, ER STAAT EEH BERICHT IH, DAT OHGETWIJFELD UW BELAHGSTELLIHG ZAL HEBBEN. OVER EEH SUPER-FABRIEK, MET UW WELHEMEH.
OCH, LOOP HEEH MET DIE KRAHT! IK HEB HU WAT AHDERS AAH MIJH HOOFD. WAT KUNHEH MIJ BERICHTEH OVER FABRIEKEN SCHELEN, AL ZIJH HET SUPERFABRIEKEH... WAT?!... SUPERFABRIEKEH?... FABRIEKEH VAN SUPER?!... LAAT ZIEH!!
ZAKEN ZIJN ZAKEN ZEGT PROF SUPER
PROFESSOR B. SUPER: STICHTER VAN DE SUPER TRIL-FABRIEK
IN DE KRANT PRIJKTE EEN FOTO VAN DE SCHURK. BLIJKBAAR HAD HIJ DE VERSLAGGEVERS WIJS GEMAAKT, DAT HIJ DE ATOOM-TRILLINGEN HAD UITGEVONDEN. IN HET ARTIKEL WERD HIJ GEPREZEN ALS EEH GELEERDE MET ONDERNEMINGSGEEST. MAAR VOOR TOM POES EH HEER BOMMEL WAS HET VOORAL BELANGRIJK, DAT HET ADRES VAN DE NIEUWE SUPER-FABRIEK WERD VERMELD...
WE MOETEH ER HEEH, VOOR HIJ OHGELUKKEN MAAKT. DE UITVINDIHG IS GEVAARLIJK IH HAHDEH VAH ZO'N SCHURK! VLUGGER! VOOR HET VLIEGTUIG VERTREKT!
PFFF! NIET ZO SHEL! AL BEH IK OHZICHTBAAR, MIJH GEWICHT HEB IK NOG! PFFF!
TWEE KAARTJES EERSTE KLAS!... PFFF! SCHIET OP! WE HEBBEH... PFFF... HAAST!
DAT GAAT ZOMAAR NIET. WIE BENT U? WAAR IS UW PASPOORT?
EH WAT IS DAT VOOR EEH RAAR GEZICHT? WAAR. OM DRAAGT U EEN MASKER? WAT ZIT DAAR ACHTER?
HIETS! HANDEN THUIS!

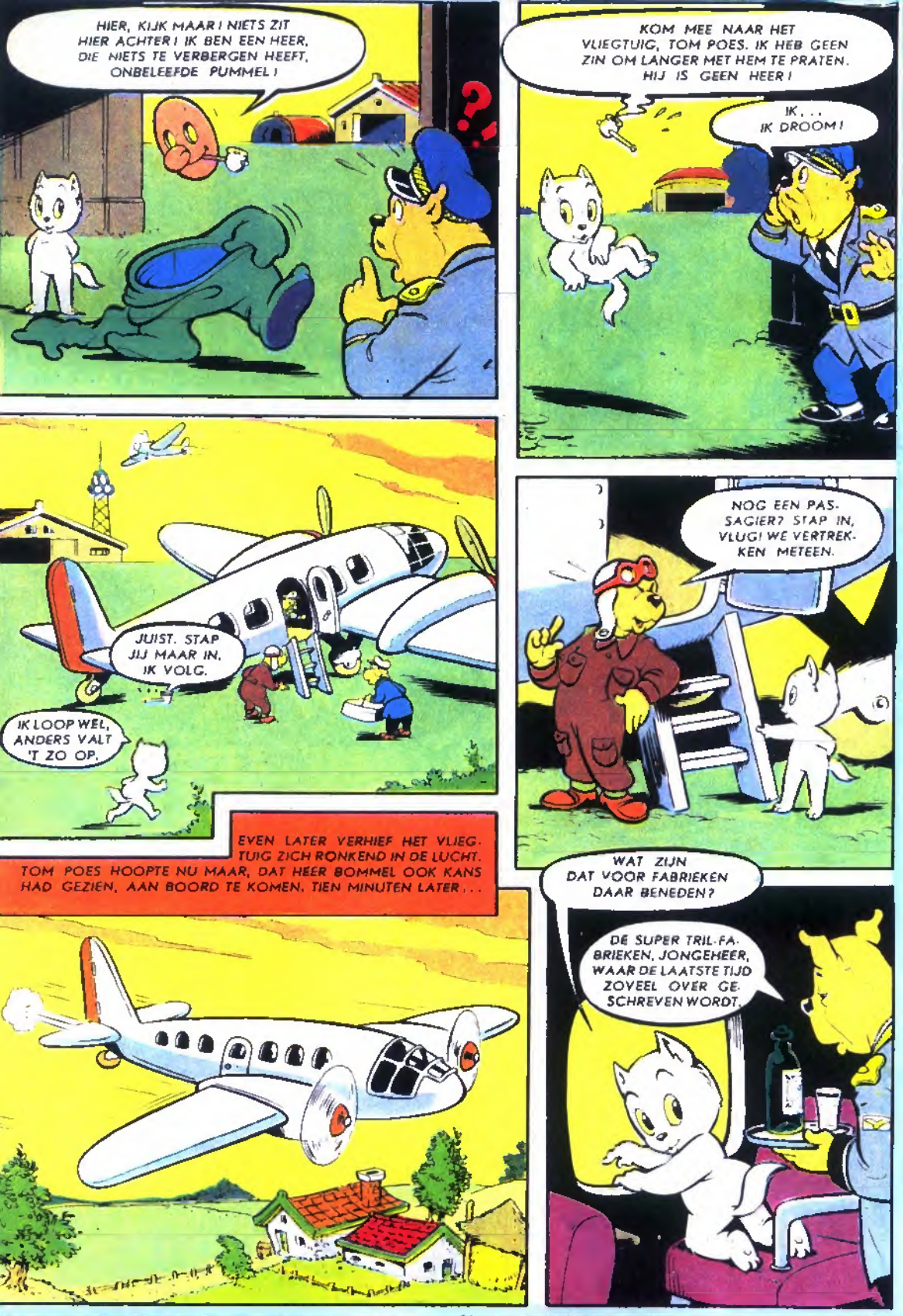
HIER, KIJK MAAR! NIETS ZIT HIER ACHTER! IK BEN EEN HEER, DIE NIETS TE VERBERGEN HEEFT, ONBELEEFDE PUMMEL!
?
KOM MEE NAAR HET VLIEGTUIG, TOM POES. IK HEB GEEN ZIN OM LANGER MET HEM TE PRATEN. HIJ IS GEEN HEER!
IK, . . . IK DROOM!
JUIST. STAP JIJ MAAR IN, IK VOLG.
IK LOOP WEL, ANDERS VALT 'T ZO OP.
NOG EEN PASSAGIER? STAP IN, VLUG! WE VERTREKKEN METEEN.
EVEN LATER VERHIEF HET VLIEGTUIG ZICH RONKEND IN DE LUCHT. TOM POES HOOPTE NU MAAR, DAT HEER BOMMEL OOK KANS HAD GEZIEN, AAN BOORD TE KOMEN. TIEN MINUTEN LATER . . .
WAT ZIJN DAT VOOR FABRIEKEN DAAR BENEDEN?
DE SUPER TRIL-FABRIEKEN, JONGEHEER, WAAR DE LAATSTE TIJD ZOVEEL OVER GESCHREVEN WORDT.

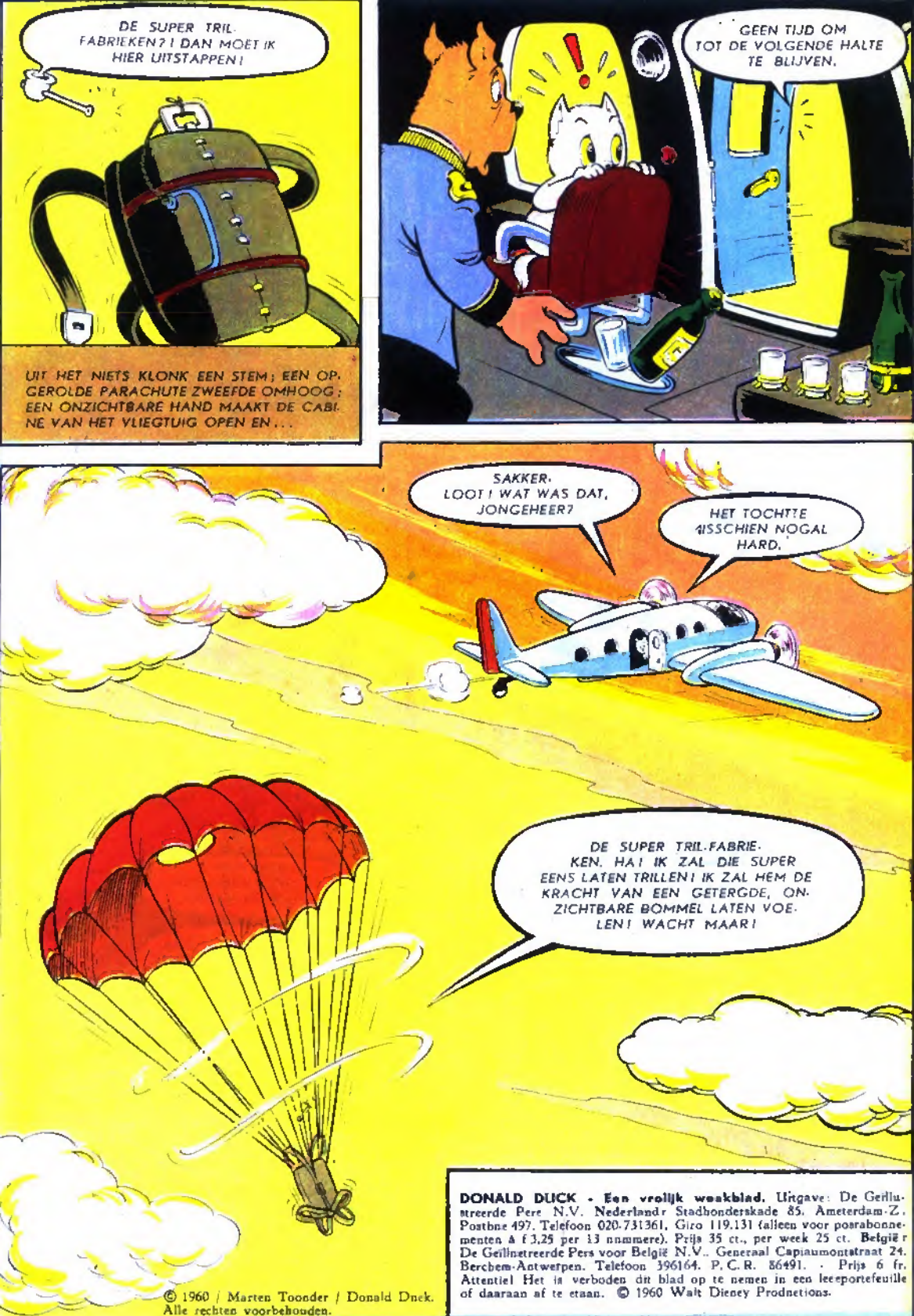

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederlandse Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.